

NIEUWSBRIEF 3 (september 2022)

YCCNL-ERS ONDERWEG NAAR DE INTERNATIONALE IN NOORWEGEN

(Fotocollage: Janet Mans)

INHOUDSOPGAVE NIEUWSBRIEF 2022-03

INHOUDSOPGAVE	1
VAN HET BESTUUR	3
➤ VOORWOORD VOORZITTER	3
➤ WIE ZIJN DIT JAAR 25 JAAR LID?	3
LEDENNIEUWS	4
➤ NIEUWE LEDEN	4
➤ JARIGE YCCNL-ERS IN OKTOBER T/M DECEMBER 2022	4
➤ BEDANKT!	5
WETENSWAARDIGHEDEN	5
➤ MOTORJEANS KOPEN: 5 PUNTEN WAAR JE OP MOET LETTEN	5
➤ HOE VIND JE ALS VROUW DE JUISTE MOTORBROEK?	6
➤ MOTORRIJDEN EN REKENINGRIJDEN; HOE ZIT DAT?	8
➤ HONDA PATENTEERT "RJJBAAN ASSISTENT" VOOR MOTORFIETSEN	8
MOTORTOCHTEN	9
➤ DE 12 MOOISTE PROVINCIEROUTES DOOR NEDERLAND	9
YCCNL-ERS AAN HET WOORD	15
➤ MEMORIALRIT BDVSC/ YCCBE	15
➤ RONDJE DEN BOSCH	16
➤ DE EIND JULI RIT	17
➤ LUXEMBURG 2022	18
➤ WEEKENDJE LUXEMBURG	21
➤ SJOERD'S AUGUSTUS 2022 RIT	22
➤ NATIONAAL WEEKEND MILLINGEN	24
➤ LUXEMBURG 2022-2	27
➤ NAJAARSRIT NOORD-HOLLAND	29
YAMAHA	31
➤ YAMAHA TOONT IN JAPAN ZIJN MOTOLATOR-SIMULATOR	31
➤ YAMAHA INVESTEERT 88 MILJOEN EURO IN AUTONOOM RIJDEN	31
WAT VALT ER NOG MEER TE MELDEN	32
➤ WAAROM HEEFT GOOGLE MAPS NOG GEEN OOG VOOR MOTORFIETSEN?	32
➤ HELFT NEDERLANDERS VINDT MOTORRIJDEN NET IETS TE SPANNEND EN ONVELIG	32
EVENEMENTEN AGENDA YCCNL	32
➤ OKTOBER T/M DECEMBER 2022	32
ORGANISATIESTRUCTUUR YCCNL	33

VAN HET BESTUUR

VOORWOORD VOORZITTER

Beste YCCNL-ers,

Met het ouder worden vergeet je wel eens wat dingen, zoals onder andere het schrijven van een voorwoord voor de nieuwsbrief van de september uitgave.

Allereerst wil ik iedereen bedanken voor de bijdragen aan de Nationale rally 2022, opbouwen en afbreken van 5 tenten waarvan er 2 van de Belgen waren, levering van biertap en biervaten, versieringen en beach vlaggen uitzetten, ontbijten en diners regelen, vervoer en muziek regelaars.

Te veel mensen om allemaal bij naam te noemen. Gelukkig dat we als club dit voor elkaar kregen en complimenten van alle deelnemers waaronder Belgen, Engelsen en 3 Noren.

Helaas was het weer te slecht voor een ride-out en werd het een optocht van auto's, maar bij de pannenkoekenbakker was het reuze gezellig.

Gelukkig is er iedere maand wel een ride-out onder het wakend oog van onze road captain Jeroen met voldoende deelnemers.

Binnenkort is er een bestuursvergadering en zal er weer een en ander in gang gezet moeten worden voor het komende jaar.

Rijdt voorzichtig en houdt rekening met elkaar.

Namens het bestuur,

Hans van den Bosch

Voorzitter YCCNL

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

WIE ZIJN DIT JAAR 25 JAAR LID?

Roepnaam	Tussen vgsl	Achternaam	Ingangs- datum
Anton		Rooders	04-12-1997
Dirk		Dekker	08-03-1998
Ton		Trommelen	06-07-1998

Bron: YCCNL-Ledenadministratie

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

LEDENNIEUWS

NIEUWE LEDEN

- Jack Hagens uit Brunssum is 26 september j.l. toegetreden tot de YCCNL gelederen.

Bron: YCCNL-Ledenadministratie

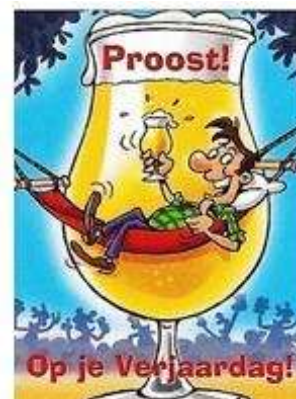
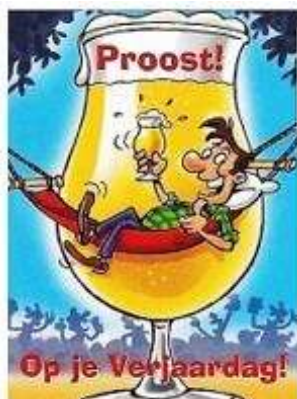
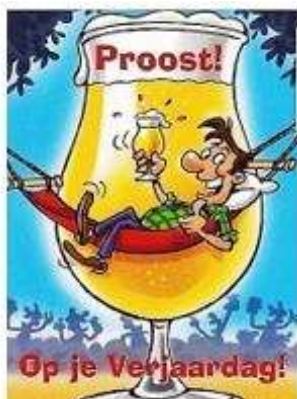
Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

JARIGE YCCNL-ERS IN OKTOBER T/M DECEMBER 2022

Oktober	
1	Clara Kroes
1	Be Niemeijer
3	Marja van Dam
7	Sjoerd Reitsma
11	Bennie Smid
15	Krijn de Winter
16	Hans van den Bosch
21	Ramona van Es
21	Luc Peeters

November	
1	Willy Spreij
6	Aad de Geus
14	Els Leidelmeijer
15	Daan van der Ent
15	Rolf Mulder
17	Thierry van Es
17	Elly Weterings
28	Wendy Stroo

December	
3	Mark van den Bosch
24	Han van Grinsven

Bron: YCCNL-Ledenadministratie

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

(18 september 2022)

Na ruim 20 jaar lid geweest te zijn van de club heb ik besloten mijn lidmaatschap op te zeggen.

Ruim 2 jaar geleden heb ik na veel wikken en wegen een moeilijk en emotioneel besluit genomen om mijn motor te verkopen. Gelukkig is hij wel in de club gebleven en rijdt Thierry er nu vele kilometers mee.

Ik wil hierbij iedereen bedanken waarmee ik vele kilometers heb gereden, mooie plekjes heb kunnen ontdekken, vele verhalen gehoord (sterke, emotionele en uitbundige), vele motorweekenden zowel in binnen en buitenland. Deze herinneringen en ervaringen pakt niemand mij meer af.

Ik wens iedereen vele veilige kilometers in goede gezondheid toe en wellicht zien wij elkaar nog eens

Groeten,
Daan Kruijs

WETENSWAARDIGHEDEN

MOTORJEANS KOPEN: 5 PUNTEN WAAR JE OP MOET LETTEN

Je wilt graag een hippe motorjeans aan je collectie toevoegen of wellicht is je oude motorjeans aan vervanging toe. Maar waar moet je ook alweer op letten bij het kopen van motorjeans? Kevlar? Cordura? Allerlei gekke termen die je bekend in de oren klinken maar je kan ze toch niet helemaal voor de volle 100% plaatsen. Maak je geen zorgen! Dit is dé motorjeans aankoopgids waarin ik je alles vertel wat je moet weten over het kopen van motorjeans!

1. WAAROM EEN MOTORJEANS?

Waarom geen motorjeans vind ik haast een betere vraag. Ikzelf zweer heilig bij het dragen van motorjeans en wil niets anders meer. Het gemak en het comfort wat een motorjeans je biedt is ongeëvenaard. Je stapt lekker op je motorfiets en gaat een eindje blazen om vervolgens af te stappen en in alle comfort een terrasje te kunnen pakken. Daarnaast hebben de mensen om je heen niet eens door dat je een motorbroek aan hebt. Naast het gemak en het comfort komen motorjeans natuurlijk ook nog eens met alle voordelen die de traditionele spijkerbroek ook biedt. Eén van die voordelen is bijvoorbeeld de duurzaamheid van de spijkerstof.

2. MATERIALEN IN MOTORJEANS

Als ik het ga hebben over materialen gaat er een hele wereld open. Je kunt alle kanten op, van het PWR Shield van REV'IT tot de Armalith techniek in een Dainese jeans. Echter wordt dit wel een heel gecompliceerd verhaal en daar wil ik je ook zeker niet mee vermoeien, dus ga ik het simpel houden. Qua materialen kan je drie kanten op. De eerste is een traditionele motorjeans. Deze is op essentiële plekken verstevigd met een slijtvast materiaal als Kevlar. Deze soort jeans zijn verstevigd op de glijdelen zoals de knieën, heupen en op het achterwerk. Check bijvoorbeeld de **Macna Stone motorjeans**.

Het tweede type motorjeans is de groep met complete versteviging door de gehele motorjeans. Dit bevordert de bescherming die je krijgt van de motorjeans en maakt hem nog slijtvaster. Dit wordt gerealiseerd door een extra laag in de jeans. Dit maakt hem wel weer een stuk warmer dus houd dit ook in gedachte. Opzoek naar een motorjeans met volledige bescherming? Bekijk de **Richa Epic** of de **John Doe Betty Biker jegging** voor de vrouwelijke rijder.

 En dan nu de crème de la crème onder de motorjeans. Deze categorie motorjeans is op een andere manier opgebouwd dan de eerste twee types. Hier zijn met materialen, zoals kevlar, verweven in de jeans. Dit maakt dus één slijtvast geheel. Dit maakt deze groep de veiligste van de drie. De keerzijde is echter dat dit type motorjeans vaak minder luchtdoorlatend, en op de mooie zomerdagen, wat warmer zullen zijn dan de eerder genoemde jeans. Een goed voorbeeld hiervan is de **Richa Original motorjeans**.

3. VEILIGHEID VAN MOTORJEANS

Dan misschien wel het belangrijkste onderdeel, waar vaak ook de meeste vragen over gesteld worden: veiligheid. Ook de veiligheid van de motorjeans is opgebouwd in drie niveaus. Alle motorjeans moeten voldoen aan bepaalde veiligheidsnormen en krijgen na een uitgebreide test een keurmerk. Zo kan een motorjeans een keurmerk Klasse A, AA of AAA krijgen, waarbij klasse AAA motorjeans de meest veilige zijn. Waar je voor kiest is onder andere afhankelijk van het gebruik. Ben jij de doorgewinterde motorrijder die de snelweg

niet uit de weg gaat? Dan is een klasse AAA broek een verstandige keuze. Rij je juist in en om de stad? Dan is de Klasse A of AA motorjeans misschien wel meer voor jou. Wil je hier meer over weten? Lees dan de blog van Paul over [de veiligheid van motorjeans](#)?

4. PASVORMEN EN KLEUREN

Nu het modieuze gedeelte. Want ja, zeg nou eerlijk we kopen ook motorjeans omdat het er gewoon echt wel heel goed uit ziet. Zo is mijn persoonlijke favoriet de slim-fit motorjeans. Lekker sportief en jeugdig. Daarentegen zijn er allerlei verschillende soorten en smaken verkrijgbaar als het gaat om motorjeans. Ben je op zoek naar een wijde broekspijp? Het is er absoluut! Ook kan je aan kleuren je geluk niet op. Je kan de traditionele blauwe spijkerbroek overal terugvinden, maar ook zwart en grijs. Wil je is wat motorjeans passen? Kom vooral gezellig langs bij een van onze winkels bij jou in de buurt!

5. PRIJZEN

Ik zou geen Hollander zijn als ik het niet ook nog over prijzen ging hebben. Want na al die info die ik op je af schiet hoor ik je vanaf mijn stoel al denken: "Wat gaat dat kosten?" Dat ga ik je vertellen. Ga je een simpele motorjeans kopen die veilig en modieus is? Dan kan je al uit de voeten vanaf €150,- tot €170,-. Hecht je veel waarde aan veiligheid en maak je flinke kilometers ieder jaar? Dan kan je rekening houden met een bedrag vanaf €240,-. Er zijn veel verschillende opties en de prijzen die ik hierboven noem zijn een indicatie. Neem vooral ook eens een kijkje op onze website voor meer motorjeans! Hier kan je filteren op alles wat jij denkt dat benodigd is in jouw volgende motorjeans.

Bron: blog.motorkledingcenter.nl

Auteur: Justin de Groot

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

HOE VIND JE ALS VROUW DE JUISTE MOTORBROEK?

De laatste jaren is motorkleding voor vrouwen ver gekomen. Het aanbod groeit en daarmee ook de hoeveelheid keuzes die je moet maken als vrouwelijke motorrijder. Neem bijvoorbeeld een motorbroek, welk materiaal is nou het fijnst en welke pasvorm is perfect voor jouw figuur? In dit artikel proberen we zoveel mogelijk tips te delen om het kiezen van de juiste broek een stukje makkelijker te maken. Wist je bijvoorbeeld al dat er motorjeans bestaan met lengtematen en verstelbare knieprotectie zodat zowel kortere als langere vrouwen de juiste broek kunnen vinden?

Je uiteindelijke keuze hangt af van een hoop factoren, rijd je alleen met beter weer of ook in de regen en kou, rijd je plezierritten of neem je je motor naar je werk? Lees verder voor tips voor:

- Materiaalkeuze
- Wat te doen bij afwijkende maten
- Weersomstandigheden

MATERIAALKEUZE

TEXTIELEN MOTORBROEKEN

De meeste motorrijders kiezen voor een textiele motorbroek. De meeste textielbroeken zijn eenvoudig over je dagelijkse kleding aan te trekken waardoor het ideaal is voor woon-werkverkeer. Daarbij is er veel keuze. Zo zijn er broeken die waterdicht zijn, ademen bij warm weer of juist voorzien zijn van thermovoering om je tegen kou te beschermen. Een veelzijdig materiaal dus. Textiele broeken zijn verweven met een slijtvast materiaal, bijvoorbeeld Kevlar of Cordura, en zijn meestal voorzien van extra protectie die de klap van een val kan opvangen. Een mooi voorbeeld is de [Alpinestars Stella AST-1](#), een veelzijdige broek met een sportieve pasvorm.

KEVLAR MOTORJEANS

Een andere optie voor casual motorrijders is een motorjeans. Deze jeans zijn ook verweven met een slijtvaste stof, meestal Kevlar, waardoor ze dezelfde bescherming bieden als een textiele broek. Een voordeel van deze broeken is dat ze ook in het dagelijks leven prima gedragen kunnen worden. Je kunt hierdoor zonder om te kleden door met je dag. Onderscheid bestaat tussen broeken die volledig verweven zijn met Kevlar of alleen op kritische delen, doorgaans de heupen, het zitvlak en knieën. Een voorbeeld hiervan zijn de [John Doe Betty Highwaist](#), die volledig beschermd is, en de [Mottowear Stella](#), die alleen op belangrijke plekken slijtvast is. Bij

motorjeans is het belangrijk goed te letten op de pasvorm. De broek moet goed aansluiten zodat de bescherming niet kan gaan schuiven bij een eventuele val. Ook de lengte moet in orde zijn zodat de kniebescherming altijd op de goede plek zit. De eerder genoemde Mottowear Stella heeft dan ook verstelbare kniebescherming zodat hij voor verschillende lengtematen geschikt is.

LEREN MOTORBROEKEN

Voor nog meer bescherming is een lerenbroek de juiste keuze. Leren motorbroeken bieden de beste bescherming en zijn dus uitermate geschikt voor hogere snelheden. Daarbij beschermen ze ook beter tegen de wind. De meeste vrouwen willen graag een aansluitende pasvorm. Dit is zeker mogelijk bij leren broeken, wel moet hierbij rekening worden gehouden met het uitrekken van leer. Een nieuwe lerenbroek hoort dan ook eigenlijk een beetje te strak te zitten bij aankoop. Een populair voorbeeld van een leren motorbroek voor vrouwen is de [Alpinestars Vika](#). Deze broek is gemaakt van soepel leer en heeft een zeer goede pasvorm. Hierdoor is het niet alleen super veilig maar ook nog een stijlvolle look.

WAT TE DOEN BIJ AFWIJKENDE MATEN

LENGTEMATEN

Het grootste probleem bij het uitzoeken van een goede broek komt voor bij vrouwen met een afwijkende maat, bijvoorbeeld omdat je langer bent dan gemiddeld of juist korter of omdat je een maatje meer hebt. Steeds meer merken spelen hier op in door aangepaste lengte maten te leveren. De [Rev'it Gear 2 Ladies](#) wordt bijvoorbeeld ook geleverd als extra lang model. Dit is niet alleen een optie voor textielen broeken maar ook bij leren broeken en motorjeans. De [Rev'it Ignition 3 Ladies](#) is beschikbaar als verlengd en verkort model. In sommige gevallen is het mogelijk de broek zelf aan te laten passen. De mottowear Stella jeans hebben om deze reden verstelbare knieprotecties waardoor je de broek kunt laten innemen zonder dat je knieprotectie op de verkeerde plek eindigt.

GROTERE MATEN

Voor vrouwen met een voller figuur komen er ook steeds meer opties op de markt. Neem bijvoorbeeld de [Rusty Stitches Ella Motorjeans](#). Deze jegging is ook beschikbaar in een grotere variant, 'Super Ella', en is gemaakt van een fijn stretch materiaal waardoor het draagcomfort hoog is. Ook andere motorleggings zijn een fijne oplossing als je een maatje meer hebt of simpelweg de juiste pasvorm niet kunt vinden. De [Bowtex Kevlar legging](#) biedt bescherming en is gemakkelijk onder je normale broek te dragen.

Heb je moeite met het vinden van de juiste pasvorm neem dan gerust contact op met ons of kom een keer langs in één van onze winkels. Daar kunnen we gepersonaliseerd advies geven zodat je zeker weten met de juiste keuze de deur uit gaat.

WEERSOMSTANDIGHEDEN

In Nederland hebben we meer dagen met regen dan zonder regen. Het is daarom belangrijk om voorbereid te zijn op een buitje. Hiervoor heb je meerdere opties.

WATERDICHT MOTORBROEKEN

Veel motorbroeken zijn van zichzelf al waterdicht. Bij textiel en leren broeken is dit voor veel mensen bekend. Maar ook enkele jeans zijn waterdicht. Waar je op moet letten bij het aanschaffen van waterdichte broeken is de ventilatie. Rijd je veel in de zomer dan is niet alleen de waterdichtheid belangrijk maar ook hoe ademend het materiaal is. Sommige broeken, zoals bijvoorbeeld de Betty High Waist van John Doe hebben daarom Coolmax toegevoegd waardoor je ook in hogere temperaturen koel en droog blijft.

GORE-TEX

Wanneer je dagelijks op de motor zit is het belangrijk dat je goed beschermd bent zonder comfort te verliezen. Voor deze motorrijders is Gore-Tex de beste oplossing. Dit materiaal is extreem kou bestendig, ademend en waterdicht. De [Rev'it Neptune GTX Ladies Motorbroek](#) is een mooi voorbeeld hiervan. Deze broek heeft 3 membranen, waarvan één waterdicht Gore-Tex membraan. Hierdoor kun je de broek eenvoudig aanpassen aan de benodigde waterdichtheid en isolatie. De broek is tevens beschikbaar in een verkorte of een verlengde variant.

REGENBROEK

Een goedkopere oplossing dan Gore-Tex is het aanschaffen van een regenbroek. Deze zijn eenvoudig mee te nemen en kun je over je normale motorbroek aantrekken om jezelf tegen een onverwachte bui te beschermen. Een speciale motor regenbroek is steviger dan eentje die je in het dagelijks leven zou gebruiken. De regenbroek moet namelijk flink wat wind kunnen weerstaan zonder te beschadigen. Een mooi voorbeeld is deze populair [Rev'it Acid H2O regenbroek](#).

Auteur: [ALICE VERBRUGGE](#)

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

MOTORRIJDEN EN REKENINGRIJDEN; HOE ZIT DAT?

Vanaf 2030 rekeningrijden. Ook voor motorrijders?

Nadat er al jaren over gesproken werd, lijkt het rekeningrijden vanaf 2030 echt ingevoerd te gaan worden. Vanaf dan betaal je dus zeer waarschijnlijk per gereden kilometer en niet meer voor het bezit van een auto. Betalen naar gebruik heet het dan ook wel. De oplettende motorrijder zal het ongetwijfeld al opgevallen zijn dat we het voor Motor.NL opvallend vaak – te vaak zelfs wat ons betreft – over een auto hebben maar dat heeft gelukkig een zeer goede reden. Want in – ieder geval voorlopig – maakt de motorfiets geen deel uit van het rekeningrijden, zo blijkt uit navraag van Motor.NL aan het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat.

‘Betalen naar gebruik wordt voorbereid voor personen- en bestelauto’s. Reden hiervoor is dat de bijdrage van motorrijders aan de opbrengsten in motorrijtuigbelasting relatief laag zijn, net als de bijdrage van motoren aan CO2-uitstoot. Het zou het invoeren van de hervorming van de motorrijtuigbelasting wel ingewikkelder maken dit direct mee te nemen’, aldus een woordvoerder.

Zoals altijd bij berichten uit Den Haag is het niet allemaal dikke pret. Het kabinet onderzoekt wel de mogelijke impact van betalen naar gebruik op motorgebruik en de impact daarvan op verkeersveiligheid. ‘Indien nodig of gewenst kunnen motoren in een latere fase alsnog onder het systeem van betalen naar gebruik gebracht worden’ zo laat dezelfde woordvoerder ons weten. Maar voorlopig dus niet!

Bron: **MOTOR.NL**

Auteur: Marien Cahuzak

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

HONDA PATENTEERT “RIJBAAN ASSISTENT” VOOR MOTORFIETSEN

Honda gebruikt ervaringen uit de auto-industrie om een waarschuwingssysteem voor het onbedoeld verlaten van de rijstrook voor motorfietsen te realiseren, zo blijkt uit octrooiaanvragen.

Niet alleen voor grote enduro’s of sport-tourers

Zoals uit de octrooitekeningen blijkt, is het systeem niet alleen voorbehouden aan grote enduro’s of sport-touringmotoren, maar moet het in bijna alle motorfietsen kunnen worden ingebouwd. Het systeem wordt verondersteld zeer gevoelig te reageren, zelfs als de stuurimpulsen van de bestuurder tegenstrijdig zijn.

Zeer compact

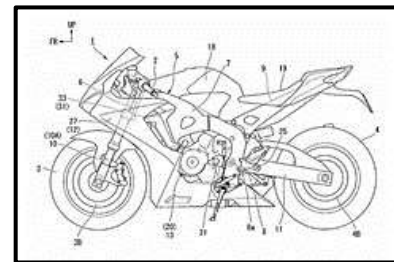
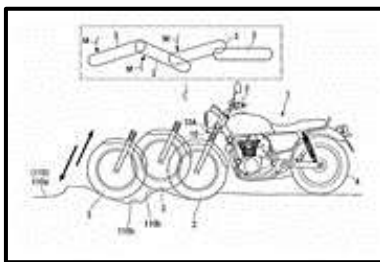
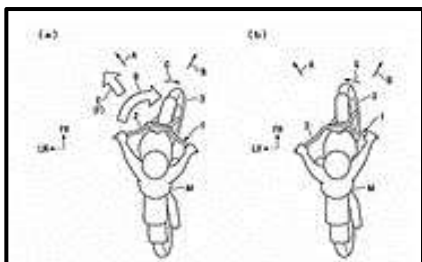
Het systeem wordt gemonteerd aan de kroonplaat en is zeer compact, zodat het op de meeste motorfietsen kan worden gemonteerd. Er zijn echter ook een camera en een radar nodig om de nodige gegevens vast te leggen.

Het systeem maakt gebruik van een magnetostrictieve torsiesensor om de stuurimpuls aan het stuur te meten. Zo kan worden nagegaan of de impuls door de bestuurder of door oneffenheden op de weg werd veroorzaakt.

Bovendien controleert de camera of de motorfiets op de rijbaan rijdt. Als je van rijstrook wisselt zonder dat je een tegenimpuls registreert, grijpt het systeem in om de rijstrook te handhaven. Dit proces moet zeer discreet worden uitgevoerd, zodat het niet echt opvalt dat het systeem heeft ingegrepen.

Meer volgt

Natuurlijk is een Rijbaan Assistent (Lane Keeping Assist) slechts een stap naar meer toekomstige technologie. Een soort van stuurbevestiging zou tot de mogelijkheden kunnen behoren. Aangenomen mag worden dat de Rijbaan Assistent gekoppeld wordt aan een op een radar gebaseerde adaptive cruise control.

Bron: **MOTOR.NL**

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

MOTORTOCHTEN

DE 12 MOOISTE PROVINCIEROUTES DOOR NEDERLAND

Eindelijk tijd om dingen te doen die jij graag doet. Zoals met de motor rijden. Maar omdat ook je kinderen, je vrouw/man en de tuin wat/veel aandacht nodig hebben, kun je geen dagen aan een stuk op je trouwe tweewieler springen. Dus neem je het er 's avonds toch lekker van? Tuintje op orde, kinderen in bed, vrouw/man in de zetel voor de tv, en jij... jij op je motor.

De volgende provincieroutes zijn ongeveer 3 uur lang, dus je kan ze makkelijk op een avond rijden. Bovendien blijft het toch helder tot dik 22u30, dus euh, waar wacht je nog op?

Overzicht van provincies

1. Drenthe	7. Noord-Holland
2. Friesland	8. Overijssel
3. Gelderland	9. Utrecht
4. Groningen	10. Zeeland
5. Limburg	11. Zuid-Holland
6. Noord-Brabant	12. Flevoland

1. Drenthe

Drenthe ken je als motorliefhebber ongetwijfeld het beste als de plaats waar de TT van Assen normaal gesproken plaatsvindt. Deze route leidt je echter niet door de hoofdstad, maar zoekt het iets verder naar het zuiden. De route rijgt prachtige bossen en heide aan elkaar via plezierig kronkelende landweggetjes.

De route kan je beginnen aan het ronde punt aan de Kleine Rietplas in Emmen. Eerst rijd je een kort stukje over de steenweg maar al snel duik je binnendoor de landweggetjes in. Vervolgens rij je naar 'Ganzestad' Coevorden vlak bij de Duitse grens. Na enkele fijne en bochtige kilometers rijd je nabij Dwingeloo langs De Bospub waar je temidden het nationaal park

'Het Dwingelderveld' even kan rusten. De weg vervolgt zich nadien weer naar Emmen doorheen een aantal piepkleine dorpjes zoals Wezup waar de Saksische boerderijen en bosrijke gebieden elkaar afwisselen.

2. Friesland

Deze route begint een stukje boven Heerenveen en leidt ons helemaal naar het westen van de provincie tot in... Zurich. Nog steeds in Friesland, welteverstaan. Het is een bijzonder mooie route doorheen het Friese platteland die zich liefst op het gemak laat rijden.

Niet alleen passeer je typisch Friese dorpjes langs het water, je krijgt ook regelmatig een impressie van de weidsheid van de provincie: velden en water zover het oog kan reiken.

Beginnen doen we in De Tynje, oftewel Tijnje in het Nederlands. De naam van het dorp is een vernederlandsing van het Friese woord *tynje* waarmee oorspronkelijk een visdam in een waterloop werd aangeduid. De stenen chef-kok aan taverne Overwijk wuift ons vriendelijk op weg richting Akkrum en meteen voelt de

CB650 waarmee we op pad zijn zich in zijn nopjes op de kronkelende dorpswegen. Ondertussen nemen we voldoende tijd om de omgeving in ons op te nemen. De weg kronkelt verder richting Sneek. Het is dat we nog een hele weg voor de boeg hebben, anders

hadden we zekerde tijd genomen om de historische binnenstad beter te verkennen. Na Sneek komt het meest kronkelachtige stuk richting Zurich. Van hieruit is het weer oostwaarts – meer westelijk gaat ook niet zonder de Waddenzee in te tuimelen – en lijken de water- en landwegen kriskras door elkaar te lopen. De route gaat dan verder richting Heerenveen, door het weidse Rotstergaast en opnieuw naar het noorden richting Tijnje.

3. Gelderland

In de grootste provincie van Nederland heb je meer dan genoeg wegen om jezelf bezig te houden tijdens je staycation. De route die wij voorstellen bevindt zich mooi tussen twee grote Gelderlandse steden Apeldoorn en Arnhem en start vlakbij de grens met de provincie Utrecht. Het absolute hoogtepunt – letterlijk – is een passage door het magnifieke Nationale Park Veluwezoom.

Starten doen we in Scherpenzeel. Al meteen zijn we even genooddaakt om de provinciegrens over te steken en passeren we Renswoude in Utrecht, maar al even snel huppelen we opnieuw Gelderland binnen. We banen ons met de CB 650 een weg door Lunteren waar een aanstormende trein ons even toelaat om de omgeving op te nemen. Vervolgens kietelen we de noordergrens van Arnhem en beginnen we aan de leukste passage uit deze trip: de kronkelende Beekhuizenweg door De Veluwezoom. Wat. Een. Landschap. Het lijkt even alsof de staycation een leugen is, maar we zijn nog steeds wel degelijk in Nederland. De bochtige, steile baan tussen de bomen voelt heel erg Ardens aan en biedt prachtige fotomogelijkheden. Achter de volgende bocht schuilt dan opeens weer magnifiek uitzicht op een heidedal en wanen

we ons (met enige verbeelding) in een Afrikaanse Savanne – los van het weer dan, uiteraard. De weg leidt ons verder door het hart van De Hoge Veluwe en nadat we Kootwijk passeren duiken we terug het op en top Nederlandse decor in richting Barneveld en zo opnieuw naar Scherpenzeel.

4. Groningen

Het noorden van Nederland stippelden we een kleine 150 kilometer uit in de ruime omgeving van de gelijknamige hoofdstad. De route staat garant voor een mooie rondrit door de kronkelende weggetjes van het Groningse waterachtige platteland. Je begint en eindigt op een zucht van het stadscentrum van Groningen, dus waarom geen citytrip-in-eigen-land erbij?

Vanaf de startplaats gaat het eerst eens stuk naar het zuiden waarbij het Zuidlaardermeer ervoor zorgt dat we de grens met Drenthe even moeten doorkruisen – het was dat of natte voeten krijgen. Al snel gaan we terug de noordelijke kant op. Na een passage door het iets grotere Hoogezand verlaten we steeds meer de bewoonde wereld en belanden we in het ene minidorpje na het andere. Daartussen bevinden we ons telkens op smalle baantjes tussenin een indrukwekkend weids landschap. Het eerste deel staat nog toe om even vrolijk op het gas te gaan waar mogelijk, maar bij Wittewierum besluiten we om toch even een bochtig ommetje naar Woltersum in te lassen. Na passages vlakbij Appingedam en Loppersum hebben we intussen een heel deel van de streek Fivelingo gezien. We rijden verder naar de streek Husingo (Hunzengo in de plaatselijke volksmond) en daar begint de bochtenfun pas echt. De weggetjes rond de rivier Reitdiep zijn zondermeer adembenemend, en we kunnen niet anders dan uitgebreid

de tijd nemen om onze CB als fotomodel te laten opdraven aan de brug over het water ter hoogte van Aduardersijl. Een fraai stukje idyllisch Groningen. Vanaf hier is het weer verder kronkelend zuidwaarts naar onze startplaats nabij Groningen-stad.

7. Noord-Holland

In de nationale hoofdstadsprovincie blijven we ten noorden van Amsterdam. De route start zelfs helemaal in het noorden in Hollands Kroon. Onderweg blijf je lekker binnendoor rijden ver weg van de veelgebruikte verkeersassen. De rit brengt je tot op een zucht van Amsterdam en vervolgens langs de andere kant van de provincie weer naar het noorden.

Net onder het Amstelmeer vangen we deze lijvige route van 222 kilometer aan. Dat meer vormde vroeger de overgang tussen de Waddenzee en de Zuiderzee, maar tussen 1920 en 1930 werd de Amsteldiepdijk aangelegd waardoor de verbinding met de open zee afgesloten werd.

Vanaf hier is net meteen zuidwaarts in de richting van Purmerend en rijden we de kleine en middelgrote dorpjes aan elkaar. In plaats van verder richting Purmerend te rijden doen we ook nog even de omgeving van het Alkmaardermeer ten zuiden van, jawel, Alkmaar aan. Verder zuidwaarts rijden we naar Zaandam en door Oostzaan met een stemmig kerkpleintje. Nadien gaat de route verder naar de waterkant van het grote Markermeer tussen Flevoland en Noord-Holland.

Aan Monnickendam nemen we nog eens de tijd voor een break tussen het Kinselmeer en het IJmeer. Daarna is het weer naar het noorden via dezelfde strategie als voorheen: kronkelend tussen de vele dorpjes en door Heerhugowaard weer naar onze startpositie.

8. Overijssel

Een kronkelroute doorheen het typische landschap van Overijssel met veel platteland, akkers, riviertjes en beken. De rit loopt tussen Almelo en Hengelo tot vlakbij de Duitse grens en weer terug.

De perfecte route voor een zomers ritje door het Neerlandse platteland. We blijven ver weg van grote steden en zoeken het binnendoor vanaf de startpositie in oostelijke richting naar Tubbergen. Die plaats zullen sommigen ongetwijfeld nog kennen omwille van het stratencircuit waar tussen 1946 en 1984 motorraces gehouden werden op de wegen tussen Tubbergen, Fleringen en Albergen. In 2014 kwamen een aantal racelegendes opnieuw naar het straatcircuit voor de Classic Grand Prix Parade en toonden nogmaals hun kunsten op classics of replica's ervan. Wij rijden intussen op onze CB verder richting Duitse grens en vervolgens via de grens en nog steeds binnendoor richting Rossum. Via andere binnenweggetjes als de heenweg vervolledigen we onze binnendoorrit.

9. Utrecht

Voor de provincie Utrecht doen we een mooi cirkeltje rond de stad Utrecht. In de tweede kleinste provincie van het land voorzien we een klein 140 kilometer aan leuke baantjes langs verschillende decors.

tussen de Loosdrechtse Plassen weer aan Breukelen.

Vlakbij de autosnelweg beginnen we de rondrit nabij Breukelen in zuidelijke richting. We rijden binnendoor tot het meest zuidelijke punt en volgen vanaf Nieuwegein rivier De Lek. Die rivier vormt voor een deel de provinciegrens met zowel Gelderland als Zuid-Holland. Het is onderdeel van de hoofdstroom van de Rijn en op die manier ook een belangrijk element voor de scheepvaart tussen Rotterdam en Duitsland. Even meanderend als de rivier zelf banen we ons verder een weg noordwaarts via Houten. Het laatste kwart van de trip leidt ons door de Utrechtse Heuvelrug naar Soest waar we de Soester Duinen passeren, een natuurgebied dat bestaat uit heideterrein en bossen. Het dankt zijn naam aan de omvangrijke zandverstuivingen en het is een erg waardevol gebied aangezien het aantal plaatsen waar zand nog vrij kan stuiven erg zeldzaam is in Nederland. We passeren nadien ook door het militair domein van Soest en eindigen onze rit na een kort stukje door Noord-Holland

10. Zeeland

Gezien zijn unieke geografie is Zeeland een uitdagende provincie voor motorritten. Gelukkig zijn de onvermijdelijke verbindingswegen tussen de schiereilanden indrukwekkende staaltjes techniek die het bezichtigen waard zijn. We vonden een route van het zuiden van de provincie naar het noorden, een mooie cirkel rond de hele regio.

De route start vlakbij Vlissingen. We rijden min of meer langs het water richting stad Goes. De weg leidt ons via de Goese Meerlaan langs de Goese Golf. Bij zonnig weer meteen een uitstekende plaats voor een rustpauze op een van de bankjes die uitkijken op het meer. Je waant je zowaar in het Miami van de lage landen wanneer je mijmerend uitkijkt op de magnifieke huizen met hun steigers aan het Goese Meer. Enkel de palmbomen ontbreken nog! We zetten onze weg verder over het Veerse Meer en via de Zeelandbrug die Noord-Beveland met Schouwen-Duiveland verbindt. Vervolgens rijden we opnieuw via het water in de richting van Zuid-Holland en passeren we het Watersnoodmuseum dat de geschiedenis van de watersnood uit 1953 vertelt en de wederopbouw en deltawerken daaraan verbonden. We steken kort de grens met Zuid-Holland over en keren met de Brouwersdam langs de westkant van Zeeland weer naar het zuiden. Langs deze kant verbindt de indrukwekkende Oosterscheldekeerring Schouwen-Duiveland met Noord-Beveland. Deze waterkering zorgt ervoor dat bij stormvloed grote

hoeveelheden water niet in de Oosterschelde kunnen dringen. Halverwege de Oosterscheldekeerring ligt het kunstmatige eiland Neeltje Jans waar in 2009 het themapark Deltapark Neeltje Jans opende. Deze educatief verantwoorde route sluiten we af via de Oost-westweg en de kronkelende Polredijk en Bosweg tot net voorbij Middelburg.

11. Zuid-Holland

In Zuid-Holland vonden we een route die je 145 km laat rijden ten zuiden van Rotterdam, te beginnen in Spijkenisse, en over schiereiland Goeree-Overflakkee. Een leuk kronkelend rit over het typisch Zuid-Hollandse polderland.

De route start nabij Spijkenisse en loopt westwaarts naar Brielle, aan het Brielse meer. We kronkelen verder naar badplaats Rockanje en steken de plas via de Haringvlietdam over. Deze brug is de enige vaste verbinding over het Haringvliet, dus daar hadden we niet veel keuze.

We vervolgen onze weg via de zuidkant van Goeree-Overflakkee en zijn onder de indruk van de enorme weidsheid die je overvalt vanop de Herkingsezeedijk.

We vervolgen onze weg en steken het water opnieuw over via de enige vaste verbinding langs deze kant: de Haringvlietbrug. Na nog enkele kilometers langs stemmige Zuid-Hollandse dorpjes arriveren we na een kleine vier uur weer aan onze startpositie.

12. Flevoland

Flevoland sleept de prijzen van kleinste én jongste provincie in de wacht. Het ontstond door drooglegging van delen van de voormalige Zuiderzee. Een provincie met enorme open ruimte en een strakke indeling, en dus uitermate geschikt om je motor zich eens goed te laten uitleven. Het is geen bochtige stuurroute zoals de andere Staycation-routes, maar wel een kleine 170 kilometer waarbij je ook de Noordoostpolder te zien krijgt.

Starten doen we in Lelystad in de Flevopolder, het grootste eiland van Nederland en zomaar even het grootste kunstmatige eiland ter wereld. We vertrekken noordwaarts en steken na een ommetje door Swifterbant via de Ketelbrug het Ketelmeer over. Vervolgens is het langs het water richting het oosten waarbij we de lange rechte stukken even doelbewust onderbreken door een aantal omwegen, bijvoorbeeld langs Schokland. Dat is een voormalig eiland in de Zuiderzee dat dus sinds de drooglegging deel uitmaakt van het vasteland van Flevoland. De regio staat op de Werelderfgoedlijst van UNESCO gezien de archeologische rijkdom en geschiedenis. We rijden recht-op-recht verder richting Emmeloord waar we ons even niet meer alleen op de wereld voelen, en even de tijd nemen voor wat sfeerbeelden aan een van de vele brugjes over de rivier dwars door de regio. Vervolgens rijden we verder naar de uiterste westkant van de Noordoostpolder en door het Urkerbos. Via dezelfde Ketelbrug steken we opnieuw het Ketelmeer over en volgen we het water langs de oneindig

lange Ketelmeerdijk. WE slaan rechtsaf naar de Roggebotweg voor wat variatie en na het meest westelijke deel van de provincie ook even te hebben gezien keren we via Dronten terug naar Lelystad.

Bron: **MOTOR.NL**

Auteur: **Gijs Gilis**

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

YCCNL-ERS AAN HET WOORD.....

MEMORIALRIT BDVSC/ YCCBE

(9 juli 2022)

Tijdens de SOS rally in Otterlo dit jaar, kreeg ik de uitnodiging om in juli met onze Belgische vrienden mee te rijden tijdens hun Memorialrit. Via Piet zou ik de gegevens krijgen over de datum, tijdstip en locatie van vertrek (wel zo handig dit te weten). Naarmate de maand juli steeds dichterbij kwam, kreeg ik van Piet steeds meer details door voor de rit. De Memorialrit wordt gereden ter ere van: Carl Meynen, Piet Thone en Martin v/d Kruk.

De rit zou op zaterdag 09 juli plaatsvinden en vertrekken van Huize Hennie en Ruby te Landgraaf om 11.00 uur. De rit eindigt in het Belgische As bij Niel bij het clubhuis van de BDVSC/ YCCBE. Naast deze toch redelijk belangrijke gegevens kwam ook de vraag, of wij na de rit, ook mee wilden doen met de geregelde barbecue en eventueel op het terrein overnachten in eigen tent.

Als verse RoadCaptain vond ik het een mooi idee, als wij van de YCCNL, met deze rit mee zouden rijden en zo ons respect tonen aan hun overleden clubleden. Dus na kort overleg snel een bericht eruit gestuurd. Op dit bericht kwamen 8 aanmeldingen (Hans, Thierry, Fernando, Daan van Ent, Rinze, Anette, Marja en ondergetekende) om mee te rijden. Een aantal zijn na de rit gebleven voor de barbecue en een paar hiervan zijn met tent ook blijven slapen.

Marja en ik hadden het idee opgevat om er een weekendje uit van te maken, dus vrijdag na het werk meteen vertrekken en dan zondag rustig weer naar huis. Ondanks de aanbiedingen om te overnachten bij Piet en Caroline of Nicole en Peter, viel onze keuze op een hotel in Brunssum. Dit omdat anders de recent gekregen hotelbon weer in de kast zou verdwijnen en vergeten wordt in te lossen. Zo gezegd, zo gedaan, denk je dan.

Dan is het zover, vrijdag 8 juli. Na een ietwat kortere werkdag (tot 15.00 uur) snel naar huis, omkleden, spullen op de motor pakken en op naar Brunssum. Dan denk je dat je om 16.00 uur kunt vertrekken, maar dat loopt dan toch weer anders. Vertrek om 16.30 en via A27 en A2 richting het zuiden. Rond die tijd op vrijdag kan je er vergif op in nemen dat het druk is op de weg, maar je zou toch in 2,5 uur van Hollandsche Rading in het centrum van Brunssum moeten kunnen zijn. De door mij verwachte aankomsttijd zou dus 19.00 uur moeten zijn. Tijd genoeg om in te checken, omkleden en dan met Nicole, Peter, Rinze en Anette te gaan eten bij de beste Griek van Landgraaf.

Natuurlijk loopt zo iets dan net even anders dan verwacht. TomTom gaf regelmatig een update van de ontstane drukte en files met de vertragingstijden en nieuwe aankomsttijd. Gelukkig kan je met de motor tussen de stilstaande auto's door (als de bestuurders opletten en gunstig gezind zijn). Tijdens één van deze acties kregen we te horen, van een collega-motorrijder, dat de kentekenplaat van Marja haar mooi weer motor nog maar aan 1 boutje hing te bungelen. Oeps. Even snel van plek gewisseld en opzoek naar een plek het probleem op te lossen. De enige oplossing die werkte, was het demonteren van de plaat en zo weer de reis voortzetten. Alles bij elkaar heeft erin geresulteerd dat wij niet om 19.00 uur, maar om 19.20 in Brunssum aankwamen. Onderweg wel Nicole bericht dat het iets later zou worden, want zij zou ons komen ophalen. Afspraak bij de Griek verzet. Na een heerlijke avond met een overdaad aan eten weer terug gebracht naar het hotel.

Zaterdag 9 juli, na een goed verzorgd ontbijt, de motoren gestart en op naar Landgraaf (nog steeds zonder gemonteerde kentekenplaat). Aangekomen bij Henny en Ruby werden we ontvangen met koffie en vlaai. Na de aanwezigen te hebben begroet en de ontvangst van de rituele flessen whisky, met Ruby toch maar even de kentekenplaat goed vastgezet.

Nog even een groepsfoto en om 11.00 uur start van de rit. De tocht, van ongeveer 100 km uitgezet door Anja, leidde ons langs de oostzijde van het heuvelachtige Limburg richting Vaals, waarna de oversteek richting Maastricht werd gemaakt. Na Maastricht kwam de grens met België in zicht. In België werd de lunch genoten en daarna de rit voortgezet naar Hiel. Bij het clubhuis stond de barbecue al te branden en het nodige vlees lag al te bakken. Binnen werd voor de bijgerechten alles klaar gezet, zodat zodra het vlees klaar was, er gegeten kon worden. Door het schitterende weer konden we heerlijk lang buiten zitten, wat de dag helemaal geslaagd maakte. Marja en ik zijn rond 21.00 uur, na afscheid te hebben genomen van iedereen, weer naar het hotel gereden. Volgens de foto's en verhalen was het nog lang gezellig onrustig in Hiel.

Zondag 10 juli. Ook nu weer een goed verzorgd ontbijt. Spullen pakken en via een klein stukje door Duitsland, op naar huis.

Het was een heerlijk weekend met als hoofddoel het meerijden in de Memorialrit.

Onze Belgische vrienden konden het zeer waarderen dat wij, met 8, aan deze dag hebben deelgenomen.

Het zou mooi zijn als we volgend jaar weer mee kunnen rijden. Ik hou jullie op de hoogte.

Auteur: Jeroen van Dam

Road Captain

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

RONDJE DEN BOSCH

(31 juli 2022)

Dagen geleden was er mooi weer voorspeld voor deze zondag, maar al gauw kwamen er opmerkingen over regenkleding en zo. Daarom kwamen er in de app-groep al afmeldingen binnen, los van het aantal mensen dat wel belangstelling had, maar in het buitenland zat. Vakanties hè, kan gebeuren. 😊 Maar zoals gewoonlijk, niets is zo veranderlijk als het weer. Zaterdag leek het er inderdaad op dat we zouden verzuipen als we niet erg veel geluk hadden, maar zondagmorgen: de kentering!

De wolken hadden besloten vooral het noorden van het land aan te doen en dan nog met mate. Het zuiden hield het bijna helemaal droog. Later in de middag kon er wat gaan druppelen. Enthousiast zette ik dat in de app en spontaan melde zich een extra deelnemer.

De mensen die van boven de rivieren kwamen konden zich verzamelen bij het tankstation "Bisde" langs de A2. Dat is niet zo ver bij mij vandaan, maar wel de verkeerde kant op. Zouden ze nou een tankstation verder hebben afgesproken dan was ik daar aangehaakt en dat is voorbij de afslag naar Zaltbommel en daar heet het "De Lucht". Maakt verder niet uit, ik ging dus meteen naar de Empelsedijk 21. Tomtom leidde me heel anders dan ik verwacht had, maar ik wou niet eigenwijs zijn, dus ik volgde de aanwijzingen. Ik moest derhalve een bord negeren waarop stond dat auto's en motoren niet welkom waren, behalve als het bestemmingsverkeer betrof. Nou, mijn bestemming was Empelsedijk 21, dus doorrijden maar. Ik was te vroeg, vijf over tien. Ze waren nog bezig het terras gebruiksklaar te maken.

Ik zat al aan de koffie toen Ramon keurig om kwart over tien kwam aanrijden. Een kwartiertje daarna arriveerde de groep die zich had verzameld in Bisde en daarna druppelde het door totdat er toch nog 13 personen waren voor de rit. Ferry had ook zijn schoonouders meegenomen die reden op (en in) een Honda met zijspan. Het bakje hing maar enkele centimeters boven het wegdek (als iedereen was op- en ingestapt) maar daar was men zich terdege van bewust, want als er weer eens een van de vele hele of halve drempels opdoemden manoeuvreerde hij daar kundig om- en overheen. Het was droog. Niet te warm en eigenlijk een prima dag voor een ritje.

Ramon had veel tijd gestoken in de voorbereiding. Met de mail heeft iedereen drie kantjes info ontvangen over de bezienswaardigheden waar we allemaal langs zouden rijden. Je kunt natuurlijk niet bij alles uitgebreid stoppen. Vaak is daar geen plaats voor en dat zou ook wel erg veel tijd kosten. Maar iedereen die de info had doorgenomen kon ook als we bijvoorbeeld de bolwoningen passeerden denken "oh ja, hier staan die bolwoningen dus". Het viel wel op dat ze erg klein leken. Onderaan stond dan een blokje met een voordeur en vermoedelijk ook het toilet en een kapstok en de bol daarboven was dan de hele woning. Wie meer wil weten kan op internet van alles vinden. Dat geldt overigens voor veel van de bezienswaardigheden. Best handig, want als je een rit rijdt moet je toch ook wel op het verkeer letten. De genieekazerne was duidelijk zichtbaar, maar de spuisluis heb ik even gemist. Het kastelencomplex daarentegen was indrukwekkend. Middeleeuws wonen achter muren en een slotgracht, romantisch hoor.

Het woonverblijf van Willem Holleder en soortgenoten was ook heel herkenbaar. Verderop kwamen we dan in Helvoirt bij het lunchadres. Twee tafels stonden er voor ons gereserveerd en het was daar goed toeven. We hebben ruim de tijd genomen om de inwendige mens te versterken en daarna werd de route vervolgd. Uiteindelijk kwamen we uit bij de St. Jan. Daar werd geparkeerd en had men de gelegenheid nog wat rond te neuzen bij de winkeltjes of een terrasje te pakken. Gezien het tijdstip heb ik die activiteit laten schieten. Aan het eind van de zondag zit ik vaak nog even bij de kleinkinders en dan moet ik natuurlijk niet komen aanzakken als het eten al op tafel staat. Maar de rit heb ik helemaal kunnen doen deze keer. Ik nam dus met een brede zwaai afscheid en een inwoner van Den Bosch wist door welk straatje ik uit de drukte kon ontsnappen.

Daarna nam Tomtom het over en die leidde me in de kortste keren naar de A2 en dan is het simpel. Gasgeven tot de afslag Zaltbommel, motor stallen, omkleden en klaar.

Mooie rit jongens! Met dank aan Ramon en Jeroen voor de tijd die ze erin hebben gestoken en de overige deelnemers voor hun gezelligheid. Op naar de 28ste augustus voor de volgende rit!

Auteur: Ton Trommelen

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

DE EIND JULI RIT

(31 juli 2022)

Tja, er was even wat gedoe omtrent de weersverwachting. Nee, het mag geen voorspelling heten, de weerkundigen spreken een verwachting uit. In de lange droge en zonnige periode waarin we verkeerden en de verwachting van diverse apps bleek dat het op 31 juli goed weer zou worden. Mooi. Totdat 2 dagen vóór de 31ste ineens de verwachting in de diverse apps gingen afwijken. Zelfs het symbooltje wolkje met 3 regendruppels verscheen in de door mij veel geraadpleegde app voor 's Hertogenbosch, het startpunt van de rit.

Tja, dit in de WhatsApp groep gedeeld leidde tot verschillende reacties. De weersverwachting wordt met computermodellen berekend. Nu zijn er diverse modellen en ja, die komen niet altijd allemaal op hetzelfde uit. Nee, was het maar zo eenvoudig en dan nog, per uur kan de verwachting al weer wijzigen. Voor de geïnteresseerden onder ons is dit een url waar je meer inzage kan krijgen over de rekenmodellen: <https://www.alpenweerman.nl/weermodellen/>.

Enfin, ik had mij al afgemeld dus. De avond van de 30ste juli werd op RTL4 de verwachting geschetst dat de regen boven de grote rivieren zou blijven op een enkele buitje na. Hè verdorie . . . De apps werd gecheckt en die bleven hardnekkig verschillende, maar vooral regenachtige symbolen geven in Brabant. Pff. . .

Op zondagochtend nog even gekeken, hm, weinig verandering in de diverse weer apps, totdat de Rainman in de Whatsapp groep aangaf dat het droog zou blijven. Tja, als iemand weet van regen en motorrijden dan is het de Rainman wel. Snel de apps weer geopend en inderdaad, hoe is het toch mogelijk. Hup, aankleden en naar 's Hertogenbosch dan dus.

Een leuke locatie om te verzamelen bij de Lachende Vis, Empelsedijk 21, 5235 AD 's Hertogenbosch. Een fijne groep zo bij elkaar, niet te groot en dat is dan onderweg goed te behappen. We zijn niemand verloren. Leuk ook dat er een motor met zijspan meereed. Zelf zou ik het wel eens willen proberen, maar het schijnt heel anders rijden te zijn dan een solo motor.

Er werd een mooie rit gereden, zeker geen spijt dat ik op het laatste moment kon besluiten om mee te rijden. Het weer was prima, zeker niet te warm ook! De lunchlocatie was prima gekozen, zo ook mooie keuzemogelijkheden uit gerechten . . . het werd voor 98% meen ik "het 12-uurtje". Ook na de lunch ging de rit verder uiteraard. Mooie natuur en mooie gebouwen gezien onderweg. Wellicht dat ik hem nog eens ga rijden die rit.

Het eindpunt was vlakbij de St Jan Kathedraal in het centrum van 's Hertogenbosch. Tijd voor

een terrasje, echter niet voor mij en mijn naamgenoot. Voor mij was het nog effe een uurtje snelweg naar huis, dan was ik mooi bijtijds voor het eten thuis. Tja en de verrassing kwam onderweg. Ik moest tanken, "zal ik deze pomp nemen, of de volgende 22 km verderop. Laat ik deze maar doen". Deze 5 minuten vertraging zorgden ervoor dat ik 22 km verderop op tijd bij de benzinepomp aldaar even kon schuilen voor een bui

regen. Altijd gezellig even met andere motorrijders.

Groetjes,

Auteur: Ton van de Coevering

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

LUXEMBURG 2022

(12 t/m 14 augustus 2022)

Zo langzamerhand kunnen we van een traditie spreken. Ieder jaar komt een klein groepje op het idee om het tweede weekend van augustus te wijden aan een bezoek aan de camping "le Moulin/High Chapparral", gelegen aan de Millewee 5, L-9659 Heiderscheidergrund (Telefoon: +352-788859, email: info@camping-moulin.eu).

Qua reserveringen moet je er wel op tijd bijzijn, want bij een gunstige weersverwachting zoals dit jaar (nou, iets minder mag ook

wel) loopt het snel vol. Maar dankzij intensief contact over en weer is het ons gelukt. Voor een aantal mensen was er nog een blokhut te regelen en de rest kon zijn tentje nog kwijt en nog allemaal vlak bij elkaar ook. Gezellig. Bij de hutjes staan net zoveel stoelen als er binnen bedden zijn, dus voor tentbewoners is het meeslepen van een opvouwbaar zeteltje wel handig. Verder staat er voor iedere hut een tafel met 2 bankjes, en daar omheen kun je dan een heel gezelschap draperen.

Op hun website kun je het allemaal bekijken: <https://www.camping-moulin.eu>.

Waarom zo uitvoerig? Nou, het is een prachtige plek, boompje, beekje, rustig in de (late) nacht, allemaal vriendelijke mensen,

een gezellige bar en aansluitend een ruim restaurant, kortom: één keer doen en je ben verslaafd.

Maar goed, al met al heb ik nog niks verteld over hoe het gegaan is. De aanloop was wat rommeling. Heen en weer mailen gaf een aardig beeld van de verwachte opkomst. Ramon zou op eigen gelegenheid gaan, Willy en Luc zouden in de vooravond komen, Michel en Janet gingen donderdag al, Jaap en Ronnie reden ook een eigen route, Han ging met de auto en dan bleven voor een gezamenlijke heenreis alleen Ton en Ton over. We spraken af te verzamelen bij het tankstation langs de A2 met de naam "de Lucht West" om ongeveer 10.30 uur. Ik stond er nog maar net of ik zag Ton al aankomen. Hij was met een volle tank vertrokken maar vulde hem toch even bij, zodat we verderop een tankbeurt konden combineren. Synchroniseren van brandstofinname heet dat geloof ik. Het was best al behoorlijk warm, maar tijdens het rijden heb je daar relatief weinig last van.

Rond Eindhoven waren ze iets met de weg aan het doen en dan rij je langzamer, maar we bleven in beweging dus ook dat hebben we overleefd. En toen deed mijn Tomtom iets onverwachts. Ik meende toch echt dat we gewoon rechtdoor moesten (ik rij daar wel vaker) en toch volgde ik de aanwijzing en sloeg rechtsaf. Hoe stom kan ik zijn? Ton reed heel sociaal achter me aan. Verderop raakte ik overtuigd van mijn dwaling en na overleg met andere Ton was het een kwestie van rotondetje pakken, tunneltje onderdoor en terug. Zes kilometer maal twee extra gedaan. Verder weer. Langs Weert, Maasbracht, op weg naar de tunnel onder Maastricht. En eenmaal daar doorheen zit je al gauw in "la Belgique". En daarna vrij gauw in de zich al jaren voortslepende verbouwing/aanleg van een normaal berijdbare doorgaande weg in Luik. Het lijkt Hamburg wel. Daarna komt dan een lange saaie betonweg met geen andere verdienste dan het mooie uitzicht links en rechts en het nagenoeg ontbreken van overige weggebruikers. Opmerkelijk was ook een kilometerslange wegversmalling zonder enige indicatie over het nut daarvan, maar ach, dan blijf je wel wakker in die hitte.

En dan komt het laatste stuk. Af en toe links of rechts en goed opletten, want om de zoveel meter verandert de toegestane maximumsnelheid. En op het moment dat ik al een aardig stukje op reserve reed: tankstations! Ik denk dat het er wel 4 waren, twee aan elke kant van de weg. En uiteraard zeer schappelijk geprijsd. Met wat we hier tanken kunnen we een eventuele rit op de zaterdag ook makkelijk aan, want nu is het nog maar een kilometer of twaalf.

En dan op het eind, dan moet je weten dat je de camping het makkelijkst van achteren kunt benaderen. Tomtom wil dan nog een stukje rechtdoor. Dan kom je er ook wel, maar dat sta je eigenlijk aan de verkeerde kant van het water. Dat is op te lossen door een bruggetje over te rijden, maar het is een boogbruggetje en als je eraan begint weet je niet of je verderop voetgangers gaat tegenkomen ☺.

Vlak voordat je er bent (te zien aan het aantal meters dat je nog verondersteld wordt te rijden) kun je nog linksaf. Die pak je dan, eerste rechts, weer eerste rechts, dan een bochtje naar links en dan een haarspeldbocht die je vanzelf een keer leert nemen, al of niet in een keer. Dan is het afdalen en dan zie je al gauw de huisjes, de caravans en verderop de tentjes. Gewoon naar beneden rijden, want het ligt aan een riviertje en die hebben de hebbelijkheid het laagste punt op te zoeken. Ik realiseer me dat deze beschrijving wat warrig overkomt, dus als het effe kan, rij achter iemand aan die het weet.

En als je er dan bent is het een kwestie van motor stallen, helm af, handschoenen uit jas over de motor hangen en naar het hoofdgebouw lopen om (in ons geval) de sleutel van de gereserveerde hut op te halen. En dan, omdat we er toch zijn, meteen maar even een verkoelend biertje. Michel en Janet kwamen net terug van een ritje in de omgeving, dus het werd al meteen gezellig. Nou, nog maar een biertje dan. Toen kwam Ed even langs (beheerder) want er was iets mis met de uitgereikte sleutel. Dat wil zeggen dat een goedbedoelende medewerker mij een sleutel had gegeven met het nummer 9 en dat moest zijn nummer 6. Ook goed. Later die middag kwamen ook Jaap en Ronnie binnen en ook Ramon wipte even langs. Hij was met zijn zoon gekomen en had de meest luxe cabine gereserveerd die er te vinden was. Wel fijn, met eigen kookgelegenheid, douche en toilet. Han kwam ook aan per auto.

Het was intussen behoorlijk druk geworden met gasten. Hier en daar werd al begonnen met het bestellen van een warme maaltijd. Dat is op zich hier heel simpel. Je kunt kiezen uit een aantal vleesgerechten (steak, schnitzel, spareribs of halve kip) met een sausje naar keuze en de rest van het bord wordt dan gevuld met iets van sla en een berg frieten. Wij wachtten nog even op de komst van Willy en Luc. Toen die er ook waren gingen wij ook maar eens iets bestellen.

Na de warme hap verslonden te hebben, het was ondertussen best al wel laat geworden, hebben we de genoten hap en drank afgerekend en zijn we naar de camping gegaan. Tussen de tentjes maakten we een kring van allerlei stoelen die we bij elkaar hadden gevonden en Michel had nog wat in de koelkast (plastic tasje met blikjes verstopt in de rivier) en iemand had nog chips en zo. Wat vliegt de tijd dan.

De lichte koelte van de avond mocht de hut en de tentjes even lekker doorwaaien en tegen de tijd dat we gingen slapen was het prima uit te houden.

De volgende morgen had iedereen prima geslapen. Het ontbijt kon worden gebruikt tussen 9 en 11 uur. Koffie en thee zijn gratis en qua ontbijt kun je weer heel simpel kiezen tussen een tosti (en dat is dan wel een dubbele) of drie gebakken eitjes op brood. Alles gaat heel gemoedelijk, maar dan komt toch de vraag opduiken: wat gaan we doen vandaag?

Dan komt er ineens uit dat Willy in haar navigatie een rit heeft staan van 108 km over de mooiste wegen in de omgeving. Dat lijkt een zeer aantrekkelijk voorstel. Willy leidde de optocht en die ging inderdaad over een opeenvolging van prachtige weggetjes die klommen en daalden, door schattige dorpjes en weidse landschappen. Geen vervelende stoplichten, wel af en toe een voorrangsweg, maar het was nergens storend druk. Er werd gestopt bij een Luxemburgs tankstation en daar verkochten ze ook sigaretten voor de helft van de prijs die we hier gewend zijn. Ik rook niet, maar een van mijn dochters wel en die had me bezworen niet terug te komen zonder een slof van haar favoriete giftokjes. Willy belooft over een minuut of

toen een leuk terras te kennen, dus reden we verder en kwamen zodoende op een plek waar het weer België heette. Er waren tafeltjes met stoelen onder een grote parasol, er woei af en toe een zuchtje frissere wind en daar was het best uit te houden. Voordat we weer verder reden gingen Michel en Luc nog even wat boodschappjes doen in de plaatselijke supermarkt voor de "koelkast" op de camping. De tweede helft van de tocht was al net zo afwisselend als de eerste. Mooie rit Willie! Die kunnen we in de toekomst best nog eens doen. Met zoveel variatie gaat die niet gauw vervelen. Eenmaal op de camping terug moesten we voor een koud biertje eerst naar het restaurant. Geen bezwaar. De hitte was nog onverminderd aanwezig en een biertje gaat er dan makkelijk in. Aan gesprekstof geen gebrek. Geen idee wat er allemaal besproken is, maar het was in ieder geval onderhoudend. Ondertussen verstrijkt de tijd en dan beginnen ze alweer met het uitserveren van maaltijden. Op zich wel verklaarbaar, want als je de volgende ochtend vroeg wilt vertrekken dan wil je misschien al het nodige aan voorbereiding doen, zeker als je van ver komt.

Voor ons gold dat niet, maar ach, we zitten er nou toch, dan bestellen we ook maar alvast. Gistenavond was het rond acht uur dat we aan het diner begonnen, nu dan een uurtje vroeger. De routine is inmiddels bekend. Kies een van de drie en dan komt het goed. Deze keer heb ik het bord niet helemaal leeg gekregen. Ik hoorde ook niemand klagen over de hoeveelheden. Ollie B.

Bommel zou zeggen: "een eenvoudige doch voedzame maaltijd". Het lijkt me niet echt eenvoudig om al die stukken vlees in zulke aantallen allemaal op de juiste manier bereid te presenteren. De keukenploeg werkte in ieder geval prima. Later die avond, het werd al donker, rekenden we af en trokken we naar ons plekje op de camping. De rivier had zijn koelende werk gedaan en er waren ook nog knabbels. Een enkele wesp probeerde nog wel eens wat. Maar verder was het een hele mooie, gezellige en zwoele zomeravond. Verhalen vertellen, ervaringen uitwisselen, lachen om alles en niks, dat is wat men "quality time" noemt, en dat is wat een (normale) motorclub naast het motorrijden op zich zo fantastisch maakt.

Maar ja, aan alles komt een eind. OK, we slapen er nog een nachtje over, dan doen we nog een ontbijtje en dan gaan we toch echt in verschillende samenstelling weer huiswaarts.

Het was nog steeds warm. Vlak voor de grens nog maar eens aftanken (de pomp van de Aldi bleek duurder dan die van de Lidl (vlak achter elkaar) en dan noordwaarts. Bij Luik zou andere Ton een afwijkende route kiezen, want hij moest langs Baarle-Nassau. Ik ontdekte dat de Belgen erin geslaagd waren de doorgaande weg naar Maastricht, waar ze al jaren aan bezig zijn, een kilometer hebben verlengd. Daarna was het weer langs het water door allerlei tunneltjes. Toegegeven, het ging vlotter dan de heenreis, maar dat is altijd toch? Daarna zit je zo in de Maastrichter tunnel en dan de A2 volgen. Gelukkig had ik Tomtom, want de verbouwingen rond Eindhoven waren dermate ingewikkeld dat ik er anders zeker twee keer zo lang over had gedaan. Toen dat achter de rug was voelde ik ineens dat ik al heel lang op een zadel zat en dat begon toch wel erg hard te worden. Het leek wel een plank! Verzitten was niet meer genoeg, ik moest er even af! Jaja, maar daarvoor was er voorlopig even geen gelegenheid. Steeds kwamen er nieuwe opritten naar de A2 en pas bij "de Lucht Oost" kon ik even parkeren. Maar ja, dan zit ik nog maar een minuut of tien van huis. Toch was ik blij dat ik weer even gevoel in mijn achterste kon krijgen. Even stoppen helpt echt. Iets met doorbloeding of zo? Nou, de TomTom kan alvast uit, de oortjes kunnen eruit, de handschoenen kunnen ook wel uit (heerlijk) en zo red ik het wel weer. Daarna was het zo bekeken. De oprit naar de A2 was hetzelfde als de afslag naar Zaltbommel. Motor stallen, spullen naar binnen, een hoop in de wasmand en ik onder douche.

Er is van tevoren een momentje geweest dat ik me afvroeg of zo'n weekend in een hittegolf nou wel een slim idee was. Ik geef het toe. Maar ik ben zo blij dat ik het toch gedaan heb! Ik heb er weer energie van gekregen. En de 28ste kunnen we weer voor een rit bij Sjoerd terecht!

Ik kan niet wachten...

Auteur: Ton Trommelen

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

WEEKENDJE LUXEMBURG

(12 t/m 14 augustus 2022)

Mijn laatste keer met de motor naar de motorcamping High Chapparral was nog met mijn DragStar. Dat is dan vóór 2012 geweest, ruim voor 2012 in ieder geval en op de vorige locatie nog. Het weer was nu al lange tijd subliem, het grote en stabiele hoge drukgebied was niet van zijn plek te krijgen, dus de aanmelding voor de rit naar Luxemburg was snel gedaan.

Twee dagen vóór vertrek was de bike al bepakkt en ready to go. Nog even met Ton geappt. Hij gaf aan of ik toch niet even zou bellen om te reserveren. Eerder werd aangegeven dat er voor een tent altijd wel plek zou zijn en reserveren dus niet nodig was. Dus even gebeld en tot mijn verrassing zei de dame aan de ander kant van de digitale lijn dat alles vol was en er dus geen plek meer beschikbaar was. Krak, nou breekt mijn klomp.

Ton even op de hoogte gesteld en, pragmatisch als hij is, was er ook een oplossing: het gehuurde hutje bevatte 3 slaapplekken en tot dan toe slechts 2 slapers: Ton en Han. Ik werd uitgenodigd om ook in het hutje te overnachten. Perfect. Tent, stoeltje, luchtbed en –pomp afgeladen, ik kon een stuk lichter naar Luxemburg reizen.

Bij de benzinepomp De Lucht, even voorbij Zaltbommel was het verzamelen en Ton en ik zouden de enige 2 zijn. Prima. Ton reed vóór, ik ben vanouds een prima achteraan rijder. De reis verliep voorspoedig en ja, Luik was in mijn ogen nog steeds een mistroostige stad. Het zal niet snel veranderen ook verwacht ik.

In de middag kwamen we op de camping aan. Nou, uitverkocht v.w.b. tentjes? Niks hoor! Plek zat . . . beetje raar, maar goed dat past bij de charme van High Chapparral: (bijna) alles kan, niets is te gek en dat is prettig. De leden die wel een tentje bij zich hadden stonden vlakbij het geboekte huisje. Blikjes bier verdwenen tijdelijk in de beek i.v.m. de broodnodige koeling van de inhoud van de blikjes.

Tja, wat valt er verder nog te vertellen? Nou, de omgeving is er schitterend (van de big five hebben we er een hertje gezien, een hornaar

en een visser die met vliegvisserij een buit aan de haak had), de temperatuur was een paar graden lager dan dat mijn vrouw in ons stedelijk gebied thuis had, we hadden het met elkaar reuze gezellig en drank en eten (diner en ontbijt) waren prima in orde. En . . . we hadden een perfect road captainaize of wat is de vrouwelijke equivalent van road captain? Met de hulp van haar GPS werd even snel een schitterende route gemaakt en gereden. Mooi zijn de wegen in Luxemburg, een schril contrast met België en dan valt het extra op kan ik zeggen. Overigens voor de zaterdag was het wel uitgestorven overall. Niks van bruisend Luxemburg gemerkt, niet gemist ook. Het viel mij alleen maar op. De droogte in de natuur heeft ook een mooie kant. Tractoren die toch op het land bezig waren veroorzaakten

stofwolken van jewelste. Gelukkig ver weg van onze motoren. Ik had het luchtfilter wel eens willen zien van zo'n tractor. In het klein het natuurverschijnsel "stofduivel" ook wel "stofhoos" genoemd gezien. Een soort wervelwind wat stof omhoog doet cirkelen. Bijzonder en in dit geval verre van hinderlijk, het was maar een kleintje in het veld naast ons tijdens de rit.

Erg leuk was dat Meta ook even gedag kwam zeggen met haar vriend. Goh, sinds onze Himalaya trip in 2018 elkaar niet meer gezien of gesproken, dus dit was, omdat zij ook in de buurt woont, een uitgelezen kans. Gezellig!

Volgend jaar weer zulk weer en dito gezelschap? Ik zou zo maar eens mee gaan!

Groetjes,

Auteur: Ton van de Coevering

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

SJOERD'S AUGUSTUS 2022 RIT

(28 augustus 2022)

Verzamelen bij Sjoerd en Erna. De verwachtingen voor het weer waren prima; onbewolkt en 21 graden. 's Morgens heb ik dat niet meer gecheckt immers in Rijswijk was het onbewolkt en nagenoeg windstil en het hoge drukgebied lag al weken onbewegelijk over Europa, dus t-shirt en spijkerjas aan. De vingerloze handschoenen mee en mijn zomer handschoenen aan en hup over de snelweg om er 1 uur en twintig minuten over te doen om bij het vertrekpunt in Hierden te komen. Om 08:45 u reed ik weg om te genieten van een vrijwel lege snelweg.

Bij Utrecht zo'n beetje was er van onbewolkte lucht echter geen sprake meer. Oké, wat blauw tussen de witte wolken in, vooruit maar weer, maar er was ook wel wat wind op komen zetten, beide wijzigingen ten opzichte van de verwachting had ik niet zien aankomen. Het was nog niet echt koud, maar ik had graag een sweater bij mij gehad.

De aankomst was in ieder geval warm . . . Gezellig iedereen te zien en om kennis te maken met de eigenaren deze locatie. Wow, wat een ruimte in de tuin en wat een mooie ruimte voor een man-cave! Wat mij betreft kan dit vaker gebruikt worden als uitvalsbasis. Ik kreeg het gevoel dat bijna iedereen de dag ervóór was gekomen en heerlijk genoten had van de gastvrijheid, bbq, het noodzakelijke vocht en de gezelligheid. De volgende keer maar eens zien of ik dat ook kan plannen in de drukke agenda. Tja, gepensioneerd zijn zorgt voor minder vrije tijd dan ik dacht, haha.

De rit werd op tijd in gang gezet, maar eerst even de dorstige motoren onder ons volgieten bij de pomp. Wat is de polder mooi als je er kennelijk de weg kent. Tjonge, dat had ik niet echt verwacht van de polder. Niks van "alleen maar uitgemeten vlaktes". Nee hoor, zeer gevarieerd en inmiddels ook oud geworden dorpjes, authentieke kleine huisjes met rieten daken (waren dat nu woningen of vakantie woningen?) gelegen tussen veldjes waar iets gezonds groeide. Ik weet niet wat, tja al mijn eten komt uit plastic van de supers in de buurt natuurlijk. Heerlijk gereden over strakke wegen en dat zo'n 190 km lang. Ondanks dat je denkt een polder is toch alleen maar land, nee we zijn enkele ophaalbruggen tegen gekomen die dan ook nog eens openstonden. Op de terugweg naar Rijswijk heb ik er ook enkele gehad, maar dat mocht de pret niet drukken tijdens de rit, sterker het is dan altijd even tijd om een fotootje te schieten.

De lunchlocatie was perfect; goed eten en drinken en er was ondanks de drukte qua klanten en schaarste aan bediening in zijn algemeenheid in de horeca, hier toch voldoende personeel. Zelfs het individueel afrekenen kon. Zei het met enige zachte dwang:

"Oh u wilt niet per tafel afrekenen, wij zijn dat namelijk wèl gewend", klonk het met een opening voor mijn antwoord.

"Tja, wij zijn dat individueel afrekenen nu juist wèl gewend, het wordt anders zo'n gedoe om onderling de juiste prijzen te verrekenen . . .", gaf ik aan.

Gelukkig werd er prima meegewerkt, ik maak dat wel eens anders mee bij de Abarth clubs. We hebben daar eens gedreigd om weg te lopen.

Rond 16:30u zo'n beetje, ik heb niet echt zo op de tijd gelet, kwamen we weer aan bij het punt van vertrek eerder die dag. Bij de lunch had ik mijn vingerloze handschoenen lekker omgeruild voor mijn zomerhandschoenen. Tja, om nu met de al fors lager staande zon recht naar het westen te rijden over de snelweg, met de wind waarvan ik nog niet vastgesteld had uit welke hoek die waaide, daar had ik niet zo'n zin in. De GPS gaf aan er zo'n ruime 2,5 uur over te doen binnendoor. Daar had ik wel zin in, dan maar niet voor het eten thuis zijn. Tegenwoordig kan ik er wel van genieten van dat solo binnendoor rijden waarbij je altijd wel een leuk plaatje kan schieten. Heerlijk. Heel even overwoog ik bij een MacD even te stoppen, maar ach, zo'n vette hap . . . laat maar, ik kachel wel dóór. Zoals gezegd, enkele ophaalbruggen waarvan er 2 openstonden en 1 net op tijd voor mij weer dicht ging was even een ding om voor mijn voormalige B&B eigenaren op de gevoelig plaat te zetten en op te sturen. Alles met onze vorig jaar door het slechte weer afgebroken rit "rondje Nederland" waarbij we in Friesland geplaagd werden door open staande ophaalbruggen. Hebben ze vast niet in Portugal, haha.

Vóórdat ik die ochtend aankwam bij het vertrekpunt had ik mijn tank volgegoten. Er was "slechts" 190 km mee gereden, maar toen de teller op weg naar huis op 320 km stond ben ook toch maar gaan tanken. Ik moest nog 60 km naar huis. Ik ben beetje van "wat zal ie verbruikt hebben", nou dat viel goed mee zeg, 1 op 31 . . . Ik had zelfs nog 1,5 liter door kunnen gaan, maar ja om op zondag tot het randje te gaan in een gebied waar ik niet weet of er benzinepompen open voor klandizie zijn, dat is ook weer zo wat. Ik ben tevreden met dit soort verbruikscijfers. Het was een lekker ritje ook die terug weg. Thuis lekker even gedoucht en voor de buis gehangen. Het was weer een gezellige en geslaagde dag. Top geregeld luitjes!

Groetjes,

Auteur: Ton van de Coevering

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

Foto's van de zaterdag bijeenkomst voorafgaand aan Sjoerd's augustus rit

Vorbereidingen carbid schieten

NATIONAAL WEEKEND MILLINGEN

(9 t/m 11 september 2022)

Oh, oh, oh, wat zagen de weersberichten er beroerd uit. Niks dan regen en ellende. Naarmate de datum nadert willen die berichten nogal eens worden bijgesteld en dat gebeurde ook wel, maar veel beter werd het niet. Ik begon me dus af te vragen of het niet handiger zou zijn om de auto te pakken. OK, beetje zwak misschien, maar toch. Om zeiknat thuis te komen vind ik nooit een probleem. Maar om al nat aan te komen op een weekend in de verwachting dat het tijdens de ride-out ook regent, dan is het feit dat het op zondag beter wordt maar bijzaak. De auto dus. De bagage werd daarop aangepast en klaar gelegd. Vrijdagmorgen was ik er al vroeg bij, want de A-viertjes met campingregels moesten nog in de welkomst-zakjes en die had ik geprint klaarliggen. Dan moet je er wel zijn tussen 10.00 en 10.30 anders wordt het haasten.

Toen ik echter om kwart voor negen naar buiten stapte zag ik een mooie blauwe lucht met hier en daar een wolkje. Weer eens op de telefoon kijken naar het weerbeeld. Inderdaad werd de eerste bui pas verwacht om een uur of elf. Tja, dan kan ik toch wel op de motor dacht ik. Toch maar niet, want die zou ik dan alsnog uit de container moeten halen en daar stond (had ik de dag daarvoor al gezien) een hele steiger geparkeerd. Ik hakte de knoop door: het werd de auto! Eerst een stukje de A2 op en dan rechtsaf naar de A15. Zo kom je op een gegeven moment bij de afslag naar Nijmegen (kijk uit want de eerste is niet de goede). Daar wordt het al drukker. Dan komt dat verschrikkelijke plein of rotonde die geen rotonde is, want rechts heeft daar voorrang, en met een beetje geluk (en dat had ik) neem je dan de juiste afslag. Een paar kilometer verderop moet je dan naar links en dan weer rechts langs de molen daar we ooit een rit begonnen zijn. Daarlangs kom je dan door Leuth en verderop ligt nog een dorp en dan rechtsaf een smal weggetje op alwaar mij, dartel als een jonge hond, een vuilniswagen tegemoetkwam. Mijn rechterwielen reden al lang naast het asfalt en verder kwam er een slootje, dus ik stopte en hield mijn hart vast. De jonge hond minderde nauwelijks vaart en reed me schadeloos voorbij alsof hij dit 10 keer op een dag deed. Diepe zucht. Verder maar weer. Rustig aan want er liep veel volk die daar blijkbaar niet veel auto's verwachtten. Midden op de rijbaan je hond uitlaten is daar heel gewoon, fietsers, wandelaars, skateboards, allen keken verbaasd zo van "waar komt die vandaan?". Daar word je heel rustig van. De vaart gaat eruit, je neuriet wat en dan ineens vlaggen. Daar moet ik dus zijn. Rechtsaf, laantje uitrijden en daar herkende ik de situatie, want hier in Millingen waren we al eens eerder geweest. Ruim op tijd dus.

De auto geparkeerd en met de blaadjes die nog in de tasjes moesten op zoek naar de organisatoren. Een van de hutjes bleek het commandocentrum. Het was verder nog rustig, koffie stond in de keuken, ik was toegewezen aan huisje nr.5 en daar was nog iemand bezig om schone lakens en kussenslopen neer te leggen. Als ze klaar was zou ze de sleutel in de deur laten zitten. Een groepje volk trok naar de ingang van de parkeerplaats om de welkomsttent op te zetten. Dat was zo gebeurd. Daar moest dan nog een tafel en een paar banken in, de tasjes moesten daar naartoe met de lijst ingeschrevenen en de welkomstdrankjes. En dan maar even verder kijken. Op het

terrein zelf waren alles bij elkaar 5 grote tenten neergezet. Twee van die reuzetenten kwamen van de Belgen bleek later, prachtig toch die internationale samenwerking.

Wel grappig detail: er waren 2 dixies besteld, want ja, zoveel toiletten waren er nou ook weer niet en de groep kon best groot worden. "Waar staan die?" vroeg ik aan Hans. Nou die moeten nog komen. Maar aan het eind van de dag waren ze er nog niet. Hans maar eens bellen. Toen bleek dat ze alle twee op het trottoir voor het huisadres van Hans waren afgeleverd. Ze zouden ze zaterdag alsnog op de camping bezorgen; administratief foutje, sorry. Uiteindelijk hebben we ze nooit zien komen, maar de jeugd die zaterdagavond in Beek is wezen stappen zal er dankbaar gebruik van gemaakt hebben. Misschien horen we dat nog eens 😊 Overigens bleken de toiletten in de vraag te voorzien, dus geen probleem.

Het weer hield zich voor deze dag aan de voorspellingen en de eerste regen viel pas aan het begin van de middag. Gelukkig niet aan een stuk door. Zo kregen de mensen die in de loop van de middag binnen kwamen af en toe toch de gelegenheid om het tentje droog op te zetten. In de grote tenten werd het steeds gezelliger. Hoe meer zielen hoe meer vreugd. De band kwam binnen gereden en begon het instrumentarium uit te stallen en te testen. Het inregelen van de diverse instrumenten gaf al een indicatie van het volume dat bereikt zou gaan worden en ja, omdat ik niet op de motor was had ik geen oordoppen bij me.

Om zes uur zou een cateraar de maaltijd komen afleveren, maar die kwam niet. Hans weer bellen en ook hier bleek er een misverstand in het spel te zijn. Het ging wel degelijk om de vrijdagavond en niet de zaterdagavond. Oeps, maar ze deden wat ze konden en om acht uur zouden ze ter plekke zijn. Dat is gelukt en de groep zat toch net lekker aan het bier, dus dat was allemaal prima. Een bier is twee boterhammen toch?

Als weer eens een buitje neerplensde lekte het tussen de tenten door naar binnen, maar niemand stoorde zich daaraan. Een drupje meer of minder maakte ook niemand uit.

Nieuwsbrief 3 (september 2022)

Het seintje dat het eten was gearriveerd deed zijn werk. Het drong langzaam door en zo kwam het dat het er rustig aan toe ging. Ollie B. Bommel zou de maaltijd omschreven hebben als “eenvoudig doch voedzaam” en dan voeg ik eraan toe: erg smakelijk.

De band had inmiddels ook zijn bordje leeg en begon aanstalten te maken om te spelen.

Bij het eerste nummer hadden ze de volumeknop niet helemaal open staan, heel tactisch. Los van het feit dat ze best aardige muziek brachten werden ze steeds luider.

Mijn oude oortjes hadden het zwaar en toen realiseerde ik mij dat er in de auto ergens ook nog een setje oude oordoppen moesten liggen. Die had ik daar ooit ingegooid toen ik nieuwe had laten aanmeten. Ik ben dus even weg, zei ik. Na enig zoeken heb ik ze gevonden en meteen ingedaan. Het leven werd ineens een stuk dragelijker. Ik kon nog prima babbelen met mensen die dichtbij stonden, de doppen reduceerden de muziek echter tot een redelijk niveau. Nog maar een biertje dan. Er werd gewerkt met drankkaarten, ook wel zuipkaarten genoemd. Als je dan wat nam werden er vakjes doorgestreept op die kaart. Ineens zag ik er eentje op de grond liggen onder een tafeltje. Ik raapte hem op en ik zag dat er nog maar 1 drankje van af was. Iemand heeft die laten vallen waarschijnlijk. De mensen die er omheen stonden wisten van niks, dus ik dacht, die meldt zich wel, ik bewaar hem wel even.

Dat was ik eigenlijk alweer vergeten toen ik een uurtje later Sjaak met een zaklampje bezig zag. Wat zoek je Sjaak? Hij vertelde dat hij een drankkaart kwijt was waar maar 1 drankje af was, dat is toch zonde! Aha, ik haalde hem uit mijn zak en gaf hem aan Sjaak. Die stond even raar te kijken, maar was blij dat de kaart terecht was.

De band deed nog steeds waarvoor ze gevraagd waren en er waren zelfs mensen die op de muziek stonden te dansen. Nog voordat de band was uitgespeeld dacht ik dat het wel handig zijn als ik op een oor ging. Ik weet niet eens hoe laat het was, dat is niet belangrijk, maar later bleek dat het voor een grote groep best laat (of eigenlijk vroeg) geworden is. Naar verluidt is er tot voorbij vier uur doorgepraat en zo. Nou, die zullen we dan de volgende morgen niet aan het ontbijt hebben gezien denk ik. Ik heb heerlijk geslapen, zoals altijd eigenlijk. Buiten druppelde het al een tijdje en dat werd langzaam wat intensiever. Het ontbijt (ook weer met een Engelse touch, scrambled eggs, worstjes en bacon) maar ook worst, ham, kaas en lekker brood. Koffie erbij en we kunnen er weer tegen.

Door de aanhoudende regen kwam er een alternatief plan voor de ride-out. Iedereen die om wat voor reden dan ook met een auto was gekomen kon, voor zover er interesse was, behalve zichzelf nog drie anderen vervoeren. Op de motor mocht natuurlijk ook maar dat waren er uiteindelijk maar drie. Het vertrek werd van 11 uur verschoven naar kwart voor twaalf en dan rijden we gewoon meteen naar de pannenkoekenbakker, min of meer in optocht, iedereen wist het adres en beschikt tegenwoordig over navigatiemateriaal. Even voor half een verzamelden we op het parkeerterrein voor het restaurant. Onderweg hadden we best nog wel regen gehad, dus deze “oplossing” was niet verkeerd. In het restaurant was er ruimte zat; bij dit weer blijven de gasten natuurlijk liever binnen zitten. De opkomst van een best wel grote groep kwam ze dus goed uit. De meute verdeelde zich over een lange rij tafels en daar kreeg men een drankje en de menukaart. Voor de buitenlanders was die zo duidelijk als koffiedik dus overal werd er met tekst en gebaar verduidelijkt waar men uit kon kiezen. It is a pancake, a big pancake with something on it, look at the pictures. Dat ging nog wel, maar de ingrediënten dan. Fernando, die nogal thuis is in talen, moest op nogal wat plaatsen bijspringen. Ik denk dat er in veel gevallen stomweg gegokt is, maar het smaakte best en ik heb geen klachten gehoord. Ik zal aan een tafel met o.a. 2 noren en na een verhaal over waar ze allemaal geweest waren kwam het gesprek op Vikingen. Ze waren goed op de hoogte van hun eigen geschiedenis, maar de Netflix-serie Vikings kenden ze niet. Al met al vloog de tijd voorbij, iedereen was uitgegeten en het werd tijd voor vertrek.

Afrekenen nam even tijd, want de serveersters waren deels nieuw en kenden het systeem nog niet zo goed. Doordat er ervaren collega's bijgesprongen stonden we toch weer op tijd buiten en toen scheen het zonnetje even. Onderweg nog wat druppels, maar het leek verder redelijk weer te blijven. Dat viel toch weer tegen. Er waren wolken zat en de wind voerde steeds nieuwe buien aan.

De ruimte waar gisteren de band speelde werd opgeruimd en ingericht voor de BBQ. Er kwamen twee banken waarop de salades, de sauzen en de te bereiden vleeswaren konden worden uitgestald en met behulp van drie barbecues werden de lapjes, hamburgers en worsten hapklaar gemaakt. Toen dat klaar was ontstond er een lange rij die in alle rust een bordje vol ging scheppen. Er was voldoende, want men kon zelfs nog een tweede keer langsgaan als daar nog ruimte voor was. Na het eten werd dat allemaal weer opgeruimd om plaats te maken voor de artiest van de avond.

Iemand met een gitaar en wat elektronica bracht hoofdzakelijk nummers uit de jaren 60, 70 en 80. Oordoppen waren nu niet nodig. Het werd een oergezellige avond, met hier en daar een meezinger (who the is Alice) en ook hier en daar een biertje. Je kon wel zien dat veel Engelsen zich realiseerden dat ze morgen nog uren moesten rijden. Die gingen op tijd slapen. Netjes op tijd ben ik naar mijn bedje gewandeld. Het is mooi geweest. Mooie dagen die ik niet had willen missen, ondanks tegenwerking van het weer.

De zondagochtend begon mistig, maar de weerberichten beloofden dat die mist zou wegtrekken als de zon wat meer kracht kreeg. Veel Engelsen hadden zaterdagavond alles wat ze voor de nacht niet nodig hadden al ingepakt en hun motoren stonden in slagorde klaar voor een vroeg vertrek. Om een uur of zeven waren er al 2 vertrokken en de anderen zaten al aan het ontbijt. Het duurde toch nog tot half tien voordat de laatsten vertrokken. Voor zover ze naar Duinkerken moesten, die moesten toch nog vier en een half uur rijden in (gelukkig) rustig weer.

Voor de overgeblevenen lag er nog een aardig klusje. De keuken moest helemaal aan kant, al het materiaal moest richting aanhanger, de tafels en banken moesten worden opgestapeld en de vijf tenten moesten worden afgebroken en de zeilen moesten zo droog en zo schoon mogelijk worden opgevouwen en opgeruimd. Stel je voor dat we dit in de regen hadden moeten doen, dan was de ellende niet te overzien geweest.

Het viel me ook op dat de evenementencommissie en het bestuur al vanaf donderdag bijna continu in de weer zijn geweest om dit weekend tot een succes te maken en ook nu bij het afbreken en opruimen waren ze weer present. Gelukkig waren er wat helpende handen, maar dan moet ook nog alles worden afgevoerd en opgeborgen. Later hoorde ik dat Hans de dag daarna met Huub nog alle tenten heeft uitgevouwen om te drogen, zodat ze niet gaan liggen schimmelen. Het mag best eens gezegd worden: dat is/was een bereklus en daar neem ik mijn petje voor af.

Hartelijk dank voor allen die er een mooi feest van hebben gemaakt. Misschien nog een ritje hier of daar, als het weer niet te gek gaat doen en dan mogen we zeggen dat het toch weer een mooi motorjaar is geweest.

Auteur: Ton Trommelen

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

LUXEMBURG 2022-2

(16 t/m 18 september 2022)

Michel (Gertzen red.) begon er mee. "Ik ga nog een weekendje naar Luxemburg, wie heeft er zin?" Wanneer dan? "Nou, het weekend na de nationale...." Dat is dan wel dicht op elkaar hoor. "Ja, maar later kan ik niet meer dit jaar, het is mijn laatste kans".

Er waren al wat mensen die erover nadachten, maar Han en ik schreven het alvast in onze agenda. Ik moet wel bekennen dat ik eerst even keek wat de weersverwachtingen waren, hoewel dat zo lang van tevoren een hachelijke zaak is in Nederland. Het zou droog kunnen zijn. Nou, dat is duidelijk genoeg. Het wordt een beetje herfst, maar dan doen we wel een hutje i.p.v. een tentje. Han zou alvast zo'n houten tent regelen.

En zoals gebruikelijk veranderden de vooruitzichten van dag tot dag. Dan was de vrijdag weer minder en zaterdag en zondag gingen dan wel, dan was het weer drie dagen redelijk en op donderdag werd duidelijk dat alleen de zondag droog zou blijven. Nou bekijk het maar, dan rij ik met Han mee in zijn auto. En zo kwam het dat we om een uur of twaalf vanuit Zaltbommel vertrokken in de Yaris van Han. Benzine had hij nog genoeg aan boord om een flink eind van de route af te leggen. Onderweg nog ergens een beetje bijgeladen en dat was genoeg om er te komen. Op de terugweg konden we dan net voor de grens met België nog eens volgooien en sigaretten inslaan.

De heenreis liep verder zoals verwacht. Voor ons uit grijze wolken en achter ons zonnige perioden. We vertrokken droog, maar onderweg bleken we in deze bescheiden automobiel toch sneller te gaan dan het wolkendeek. We haalden het in en werden dus nat. In de tunnel onder Maastricht werd het even droog, maar daarna bleef het druppen, soms wat minder, maar vaak wat meer. De auto was dus de juiste keuze. Bij Luik, altijd een dingetje, kozen we dit keer voor de E25 i.p.v. het bekende gedoe langs de rivier. Dat reed inderdaad vlotter maar ook saaier. Bij Bastogne moesten we dan even opletten. Volgens Michel kom je daar ineens uit in een wirwar van binnenweggetjes en het kan dan misschien wel de kortste route zijn, daar wil je niet rijden met een volgeladen motor of een auto die net zo breed is als het wegdek. Die wirwar wilden we vermijden, maar je raad het al, het vertrouwen in de navigatie is zo groot dat we er al een flink stuk in zaten voordat we het merkten. Doorzetten dan maar. Dat ging, en het voordeel was dat het stukje naar de grens met Luxemburg daarna niet groot meer was. Op de terugweg beter opletten, dan stinken we daar niet meer in. Van af die grens was het nog maar een kilometer of 10, dus dat was zo gepiept. Net voor het eind linksaf slaan om de camping van de achterkant te benaderen en om een uur of vier waren we ter plaatse.

Op het grasveld zagen we de tent van twee Engelsen al staan. Twee Bolts stonden erbij en daaraan zagen we dat zij de Chris en Maggie waren die in Millingen al zeiden dat ze ook nog naar de High Chapparral zouden gaan. Ze zaten zo te horen in hun tent de loop der gebeurtenissen af te wachten.

Er klonk ineens een toetertje en toen we omkeken zagen we Michel net aankomen, ook in zijn auto. Ja, zei hij later, donderdag stond de motor bepakt en bezakt klaar voor vertrek, maar door de weersvoorspellingen heeft hij zich bedacht, de hele zooi in de achterbak gemikt en is vertrokken. Hij heeft ook de E25 gepakt bij Luik met het voornemen om die dwaalroutes aan het eind niet weer in te slaan, maar je raad het al, weer gefopt door de navigatie. Eerst maar eens de sleutel van de hut ophalen en een drankje halen met de Engelsen die we inmiddels uit hun tent hadden gelokt. Het was al laat in de middag toen we daar aan een biertje zaten en sommige gasten begonnen al aan de maaltijd. Chris, die nogal zomers gekleed was, wilde naar binnen en daar was nog plaats. Inderdaad werd het onder

de overkapping al wat frisser. Binnen daarentegen werd het alleen maar gezelliger. Er stonden echt niet zoveel tentjes op het terrein maar de zaal liep toch behoorlijk vol. Er waren dus nog mensen zat die een huisje of caravan op het immense terrein bewoonden, of ze kwamen uit het dorp zelf, of van de naastgelegen camping waar het blijkbaar niet zo gezellig was. De maaltijd, ach, de kenners weten het, de keuze is beperkt, maar de kwaliteit is onovertroffen. Na het eten nog een "lekkere koffie" volgens het recept van Emiel. Niet alle personeel wordt in alles onderwezen, maar dat doen wij dan wel. Ed weet trouwens ook wel wat we bedoelen. Het lijkt nog het meest op Irish coffee, maar in plaats van whisky zit er dan amaratto in. Heel erg lekker. Na zo'n overvloedig maal word je dan een beetje rozig. Wel ja joh, doe nog maar een biertje en voordat je het weet kun je geen bier meer krijgen. Het is dan ook al een uur in de ochtend en ze willen wel eens naar bed. Logisch, want de volgende morgen staat om negen uur de ontbijtbrigade alweer klaar. Niet dat iedereen dan wakker is, maar het personeel wel!

Het was weer een oergezellige avond geweest en de nacht verliep rustig. Oké, af en toe even eruit, want dat bier moet ook ergens naar toe, maar Han, die bekend staat als snurk-kanon, gedroeg zich voorbeeldig. Niet dat hij helemaal stil was. Af en toe maakte hij walvis- en/of vogelgeluidjes en sprak hij korte zinnnetjes die helaas niet verstaanbaar waren, maar hij heeft niemand wakker gehouden. En rond een uur of acht word je dan weer wakker. Om negen uur kun je ontbijt bestellen en het is dan al gauw een uur of elf als je je gaat afvragen wat we met deze zaterdag gaan doen. Normaal zouden we (per motor) een leuke route gaan rijden, maar daar was nu het weer niet naar. Bovendien waren de motoren thuisgebleven. We konden naar Trier, een alleszins bezienswaardig stadje met tegenover elkaar twee grote zaken met motorspullen, maar daar zijn we al een paar keer geweest. We konden ook naar Vianden. Daar zijn we

ook wel vaak geweest voor een lunchhapje in een door Hollanders gerund hotelletje. De Luxemburgers serveren je rond de lunchtijd liever een hele maaltijd.

De ruime auto van Michel bracht ons naar Vianden. We parkeerden ergens en liepen verder naar beneden. Op een gegeven moment herkende ik een stukje van het wegennet. Het hotelletje was nu zo gevonden, maar helaas. Het was geen hotelletje meer, maar gedeeltelijk in gebruik als legermuseum. Treurig. Daar hoeven we nooit meer naar te zoeken. Gelukkig wisten we daar in de buurt nog een tentje langs het water. Daar was het goed toeven en je kon daar gewoon een koffie of zo met een appelpunt (heet hier apfelstrudel) met slagroom bestellen. Dat was voeding genoeg na een ontbijt met drie gebakken eieren en het vooruitzicht van weer een culinair diner. Daarna gingen we de auto maar weer eens opzoeken. We waren begonnen met naar beneden lopen dus nu moesten we omhoog. In Nederland lijkt het altijd of de terugweg korter is dan de heenweg, maar dat was hier dus niet zo 😊. Het is gelukt, we hebben hem gevonden en de terugreis werd verder geregeld door het navigatiesysteem. Ondertussen bespraken we de wereldproblemen en deed Han af en toe (gewoontegetrouw) een oogje dicht.

Eenmaal terug duurde het niet lang voordat Rinze met Leon (de zoon van Rinze red.) aan kwam rijden. Aangestoken door onze ervaringen en foto's in de appgroep kwam hij toch ook maar een avondje meepakken. We hadden al gevraagd aan Ed of er nog een hutje of zo vrij was, maar nee, alles was vol. Wat schetst onze verbazing toen Rinze bij binnenkomst gewoon een sleutel kreeg van de hut naast ons. Die Ed heeft alles in de gaten en neemt iedereen in de maling. Zo hadden we inmiddels een groep van 7 personen en was "onze" stamtafel inmiddels volledig bezet. Chris en Maggie hadden nog geprobeerd een leuke route te rijden, maar dat was door de regen geen lang leven beschoren. Maggie wilde wat Nederlandse woordjes leren. Ze kon al tellen tot drie en na wat oefening kwam ze tot tien. Welterusten en dankjewel ging ook vrij snel, maar daar was het nog te vroeg voor. Het zaaltje was nog voller dan de avond ervoor. Veel jong volk, waarschijnlijk uit de buurt, die een avondje wilden "stappen" en daar hoorde ook het biljart bij en een hoop herrie. Ze zijn heel beschaafd op tijd weer vertrokken. Dit etablissement heeft duidelijk meer te bieden dan alleen een ruimte voor de campinggasten. Net als bij de vorige locatie van deze camping vervullen ze ook een rol in het sociale leven van de omgeving.

Het werd snel weer een uur en de tent ging sluiten. Ik vond het ook welletjes en ging mijn mandje opzoeken. Anderen wilden nog een slokje doen. Dat mag van mij, ik slaap overal doorheen.

Na een heerlijke nacht (volgens Chris en Maggie was het erg koud geweest) waren de meesten op tijd voor het ontbijt present. Leon lag nog te pitten vertelde Rinze. Na het ontbijt en het afrekenen gingen we aanstalten maken voor de terugreis. Buiten kwamen we Leon tegen. Aan ontbijt had hij geen behoefte. Hij had volgens de regels om 10 uur zijn hut uit moeten zijn, en werd dus gewekt door de schoonmaakploeg om half elf.

Han en ik hadden onze spullen in de auto en om 4 minuten over elf (ik had al voorspeld dat we niet voor elfen weg zouden zijn) startte Han zijn auto. Toen we het terrein afreden zagen we dat Michel nog stond te praten bij Chris en Maggie die het hier nog een dag zouden uithouden alvorens naar Engeland af te reizen. Zwaai zwaai allemaal! Tot een volgende keer.

De weg terug ging eerst langs het goedkoopste tankstation. Vervolgens werden er sloffen sigaretten ongeslagen voor kennissen en familieleden en voort ging het weer. De zijweg die de navigatie aanbood lieten we rechts liggen. Geen flauwekul meer. Gewone wegen die ons naar de E25 brachten en die rij je dan af tot in de tunnel van Maastricht. Van daar af noemen we het de A2 en omdat we dan in Nederland aankwamen ging het wat harder regenen. Eindhoven ligt in de verbouwing maar omdat het zondag was viel de vertraging wel mee. Van Eindhoven naar Den Bosch is de A2 altijd een ramp. Er komen zoveel toevoerwegen op uit dat zelfs 3 banen niet genoeg is. Uiteindelijk komt aan alles een eind en om 3 uur werd ik netjes afgezet voor mijn voordeur. Missie geslaagd. Wat motorweekendjes betreft hebben we het dit jaar vermoedelijk wel gehad. Als het weer het toelaat komen er wellicht nog wel een paar ritten. Voor de 25ste staat er nog een rit in Noord-Holland. Als het effe kan gaat de beschrijving daarvan nog net mee in de nieuwsbrief van eind september....

Auteur: Ton Trommelen

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

NAJAARSRIT NOORD-HOLLAND

(25 september 2022)

Zondag 25 september hadden we eens een keer mazzel. Wat het weer betreft dan. Ongelooflijk dat ze zomaar een droge zonnige dag konden voorspellen midden in een rijtje van regenachtige dagen. Bijna niet te geloven.

Niet zo gek dus dat ik voor de zekerheid vroeg in de morgen alles nog eens checkte.

Maar het zag er inderdaad allemaal zonnig uit. Alleen een klein wolkje kwam er nog van het noorden aangedreven, maar dat zou gezien de heersende windrichting langs ons heen waaien.

Vol goede moed rolde ik de motor naar buiten, stelde de Tomtom in, koppelde mijn oortjes eraan en dan eerst naar het tankstation, want er zat niet meer genoeg in om Akersloot te bereiken. Een maal op de A2 (en die loopt ongeveer achter mijn achtertuin langs) besepte ik dat deze weg nog wel even moest volgen tot ongeveer Amsterdam, dus ik kon wel even om me heen kijken. Het verkeer was rustig en gedroeg zich over het algemeen fatsoenlijk. Wat wel opvalt dat er af en toe eentje zit te slapen in de tweede baan en echt minder dan 100 rijdt. Hij of zij zit mogelijk met een telefoon te spelen of is gewoon even van de wereld en rijdt op de automatische piloot. Als die figuur dan ook nog wordt ingehaald op baan drie door iemand die op cruise control 1 km harder rijdt, dan knapt er iets in mij. Verkeer is een teamsport, je past je gedrag aan op zo'n manier dat het voor iedereen leuk blijft. Alles overlaten aan automaatjes past daar niet bij. Maar goed, ik ga dit hier niet in den treure uitleggen. Ik keek in mijn spiegel of de vluchtstrook vrij was en toen dat het geval bleek, gaf ik een dot gas en ging de teut rechts voorbij.

Zo, opgelost. Ik was er langs en hij was wakker. Even later zag ik hem naar rechts gaan. Mooi zo.

Verderop zag ik een motor die dezelfde kant op ging. Op zich niet schokkend, de A2 gaat naar veel plaatsen, maar ik dacht is dat nou een Harley of een Wild Star. Dat laatste was het geval. Ik reed er even naast maar herkende hem niet. Ook bij hem zag ik geen reactie van herkenning, maar ja, in motorpak en met helm op is dat ook lastig. De motor op zich herkende ik ook niet, dus het zal wel geen bekende zijn. Het viel me wel op dat hij sindsdien wel achter bleef rijden. Als ik iets inhaalde deed hij dat ook. Als ik van baan wisselde deed hij dat ook. We namen samen de afslag naar Haarlem en in de richting van Alkmaar. Toen gaf hij ineens gas en nam een afslag. Op die afslag reed hij dus heel even naast mij. Ik liet mijn gas even los en maakte een korte zwaai als afscheidsgroet. Nul reactie. Ja, waarom zou die ook. Sjongejonge, wat kun je toch een kinderlijke dingen doen als je 77 bent en het mooi weer is.

Door maar weer. En dan komt er toch nog een flink stuk asfalt voordat je de afslag naar Akersloot ziet naderen. Vlak ervoor zat nog een tankstation en daar heb ik de tank even afgevuld met V-power. OK, langs de snelweg is het duurder, maar of dat binnenland tankstationnetje van Tango waar sprake van was ook 98 had, dat wist ik niet (meer). Geen risico dus. Later bleek dat ze dat wel hadden, maar ja, voor de volgende keer dan.

Op de afslag zag ik al wat motoren staan voor de ingang van het restaurant aldaar. Rustig tufte ik twee hoeken om en daar stonden ze dan. De motoren stonden keurig op een rijtje geparkeerd en de berijders waren lekker aan het kletsen. Een hartelijk weerzien volgde en na mij kwamen er nog twee motoren. Die van Michel en Janet en van Jeroen en Marja. Jawel Marja zat achterop. De schuur stond zo vol en de tijd was al dermate gevorderd dat het te veel werk was om haar motor uit te graven.

Even na elfen startte Jaap zijn Virago en reed naar een plekje om de hoek waar we een rijtje konden vormen. Toch nog negen motoren en daarvan twee met een dubbele bezetting. Jaap had de route nog een keer geïnspecteerd en vertelde dat hij twee kleine aanpassingen had moeten maken en dat de weg hier en daar behoorlijk smerig was als gevolg van het boerenbedrijf ter plaatse. Dat laatste was een understatement, maar daarover later meer.

De rit ging van start en het was al vanaf het begin verrassend. Jaap zei later zelf dat hij over wegen had gereden waar hij nog nooit geweest was. Hoe we precies gereden zijn weet ik echt niet meer. Ik herinner me de plaatsnamen Schoorl en Groenveld, maar het waren er uiteraard meer. Dat betekent dus (zie routekaart) dat we aan de westkant van Noord-Holland naar boven zijn gereden en we hadden daar dus een heel stuk met bomen. Wie zegt er nu dat er in Nederland geen bos meer is? De schaduw ervan beperkt wel je zicht op de nog natte wegen, dus het is uitkijken geblazen, maar het ging rustig aan en dan breekt het lijntje niet. Een enkele keer wrong zich een auto tussen de stoet. De eerste die dat deed was waarschijnlijk verrast door dit gegeven. Hij had voorrang en nam dat dan ook nog, maar verderop zag hij zijn vergissing in en reed even een parkeerplaats op

om de groep weer te laten samenkomen. Een tweede sukkel trok zich er niks van aan maar moest gelukkig bijtijds een andere kant op. Ook weer opgelost.

en schoonmaken. Maar dat is zorg voor later.

Even om de hoek, klein stukje lopen, stond een restaurantje met de naam Het Anker. Toepasselijke naam, want het lag tussen een vaart en een haventje. Het was niet groot, maar groot genoeg voor de hele groep. Verdeeld over een aantal tafeltjes werd er besteld, gedronken, gekletst, weer besteld en gegeten. Voordat we het wisten was daar toch aardig wat tijd mee heengegaan en het was al half drie geweest toen de rit werd hervat. Ik had nu een probleempje. Ik moest om ongeveer vier uur ergens zijn. Ik tikte een en ander in op de Tomtom en die gaf aan dat als ik meteen vertrok ik om 1 minuut over 4 daar zou aankomen. Nou, dan heeft het geen zin meer om nog een stukje mee te toeren. Ik legde het uit aan Jaap (onze gids) en vertrok, de rest van de groep in verwarring achterlatend (nee hoor). Ik gokte dat ik thuis zou kunnen komen met wat er nog in de tank zat en dat is uitgekomen. Onderweg wel wat druppels gehad maar niks van betekenis.

Hoe het met de rit verder is gegaan was min of meer te volgen via de appgroep. Ongeveer de helft van de geplande route moest nog komen dus daar is een flink deel van de middag in gaan zitten. Daarna heeft een groot aantal mensen bij thuiskomst meteen de motor gereinigd. Nou, die van mij staat vol modder op zijn plekje en misschien krijg ik mijn kleinzoon wel zo gek dat hij poetsen. Schijnt hij leuk te vinden 😊.

Misschien nog een ritje in oktober? Of wellicht nog ik in oktober een ritje? Dat is wel eens eerder vertoond. Blijft het echt herfst, dan was dit misschien de laatste van het jaar. Jammer maar helaas. Gelukkig komt er volgend jaar weer een lente en een zomer. Ik kan bijna niet wachten daarop.

Auteur: Ton Trommelen

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

Gereden route in Noord Holland

YAMAHA

YAMAHA TOONT IN JAPAN ZIJN MOTOLATOR-SIMULATOR

Alle motorfietsbedrijven vertrouwen op systemen waarmee essentiële parameters al in de ontwikkelfase onmiddellijk gecontroleerd kunnen worden. De simulator waarmee Yamaha z'n nieuwe motoren 'in de gaten houdt' is behoorlijk geavanceerd

Het uitdokteren van een rijpositie is allesbehalve eenvoudig en voor de hand liggend bij het ontwerpen van een nieuwe motorfiets. Natuurlijk is er software en de gevoeligheid van de ontwerper, maar toch kost het optimaliseren van de ergonomie vele uren werk en testen.

Yamaha Motor heeft op de Sci-Fi Prototyping-beurs in Japan zijn [Motolator-simulator](#) getoond, waarmee de rijder snel kan experimenteren en veranderingen kan doorvoeren en de rijpositieparameters kan verifiëren.

Het gaat niet alleen om de driehoek zadel-stuur-pedaal, maar ook om de dimensionering van de oppervlakken die in contact komen met de berijder, de verschillende breedtes en hoeken van de steunpunten, de dimensionering van stuur, bedieningsorganen en voetsteunen in vele mogelijke posities.

De ideale ergonomie hangt uiteraard af van de bestemming van het specifieke model, maar ook andere variabelen zoals de gemiddelde lichaamsgrootte in specifieke geografische gebieden spelen een rol. Maar ook hoeveel gewicht moet worden toegekend aan comfort en hoeveel aan sportieve directheid? Zelfs met de bediening van de gashendel, koppeling, rem en de versnellingsbak kan worden geëxperimenteerd, zodat ze het juiste gevoel kunnen doorgegeven.

Motolator kan dit alles getrouw reproduceren tijdens de ontwikkelingsfase en is in hoge mate aanpasbaar. Het Yamaha-projectteam kan snel veranderingen evalueren en experimenteren. Bij het testen op de weg kunnen vervolgens nog meer aanpassingen worden aangebracht. Je hebt misschien wel eens foto's gezien van motorfietsen met meervoudige bevestigingsplaten voor de voetsteunen. Maar dan zijn de belangrijkste keuzes al gemaakt.

Alle fabrikanten gebruiken min of meer van soort systemen om het werk van de projectteams te vergemakkelijken, maar de Yamaha-simulator heeft een groot aantal parameters die je kunt wijzigen. Het heeft ook een mooi design, wat geen kwaad kan bij de ontwikkeling van toekomstige motorfietsmodellen.

Bron: [MOTOR.NL](#)

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

YAMAHA INVESTEERT 88 MILJOEN EURO IN AUTONOM RIJDEN

Yamaha heeft opnieuw een investering in autonome rijsystemen aangekondigd, dit keer gericht op het open source besturingssysteem Autoware. Technologie die in de toekomst wellicht ook kan worden toegepast op scooters voor stadsgebruik.

Op weg naar zelf rijden

Na de eerste motorfiets-robot-projecten die in 2016 en vervolgens in 2019 werden getoond, blijft Yamaha werken aan autonome rijsystemen en kondigde het onlangs een verdere investering in deze technologie aan.

Yamaha heeft namelijk besloten tot de koplopers te behoren bij de ontwikkeling van Autoware-software, het eerste open source besturingssysteem (OS) voor autonoom rijden, dat zich volgens de ontwerpers 'inzet voor de 'democratisering' van autonoom rijden, zodat iedereen kan bijdragen aan de vooruitgang van deze technologie'.

Samen met Bridgestone en andere investeerders hielp Yamaha de totale investering op 12,1 miljard yen (ongeveer 88 miljoen euro) te brengen.

Yamaha legde uit dat de autonome rijtechnologie dat samen met de andere partners wordt ontwikkeld, gericht is op 'autonoom rijden bij lage snelheid onder specifieke omstandigheden'. Dit doet vermoeden dat Yamaha momenteel niet kijkt naar autonome technologie voor motorfietsen, maar het is logisch te veronderstellen dat het niet in dergelijke technologie zou investeren als het niet dacht dat deze uiteindelijk op zijn eigen producten zou kunnen worden toegepast.

Hoewel autonoom rijden niet veel zin zou hebben op bijvoorbeeld een Ténéré 700 of een R1, zou het wel kunnen werken op iets veel eenvoudigers, waar plezier minder belangrijk is. Een elektrische Neos bijvoorbeeld, of soortgelijke voertuigen: dus scooters voor stadsgebruik, waarvoor niet veel rijervaring nodig is. Kortom, op dit moment lijkt het onvermijdelijk dat 'autonoom rijden' op twee wielen er aan zit te komen.

Bron: [MOTOR.NL](#)

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

WAT VALT ER NOG MEER TE MELDEN

WAAROM HEEFT GOOGLE MAPS NOG GEEN OOG VOOR MOTORFIETSEN?

Google Maps is niet alleen een app voor het lokaliseren van een bepaalde positie. Het is ook een navigator die door steeds meer gebruikers wordt gekozen. Een van de belangrijkste kenmerken is de mogelijkheid om routes uit te stippelen afhankelijk van het gebruikte vervoermiddel. Afhankelijk van of we te voet, met de fiets, de auto of het openbaar vervoer reizen, berekent Google Maps de beste route. Nu staat een andere nieuwigheid op het punt zijn debuut te maken: routes speciaal voor elektrische voertuigen. De applicatie zal in feite routes kunnen berekenen die, ook al zijn ze langer, de batterij sparen.

Het vakblad 9to5google meldt dat er in de bètaversie 11.39 van Google Maps onmiskenbaar tekenen van deze dienst zouden zitten. In de applicatiecode werden boodschappen aangetroffen als: 'krijg brandstofefficiënte routes die zijn afgestemd op het motortype van uw voertuig'; 'bespaar meer brandstof door uw motortype te kiezen'; 'deze informatie helpt Maps de route te vinden die u de meeste brandstof of energie zal besparen'.

Het ziet er dus naar uit dat Google Maps niet alleen batterij (of benzine) zal sparen, maar ook steeds gebruiksvriendelijker zal worden, met de mogelijkheid om ook de gegevens van de eigen auto in te voeren. Onder de berichten vinden we opnieuw: kies motortype; verander motortype.

Naast het optimaal beheren van de reisroute zal Google ook de autonomie kunnen berekenen (op basis van het ingevoerde voertuig) en bijgevolg de route aangeven, rekening houdend met de oplaad- (of tank-)stations. Bovendien kan Google, als het type voertuig bekend is, ook bevoorrechte routes aangeven. Denk aan de voordelen die elektrische auto's hebben in veel LTZ's (Limited Traffic Zones) bijvoorbeeld.

Kortom, Google doet echt zijn best om de navigatie zo veel mogelijk te personaliseren en van Maps een steeds nuttiger instrument te maken. De vraag rijst echter: waarom is er geen speciale navigatiemodus voor tweewielers? Motorrijders geven vaak de voorkeur aan scenic routes en vermijden bijvoorbeeld snelwegen of trajecten met slecht asfalt. En in het buitenland kun je in veel steden gebruik maken van bus- en taxistroken. Kortom, een motorkaart is hard nodig!

Bron: **MOTOR.NL**

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

HELFT NEDERLANDERS VINDT MOTORRIJDEN NET IETS TE SPANNEND EN ONVELIG

Zo'n 30% van de Nederlanders die – nog – geen motorrijbewijs hebben, denkt er wel eens aan. Wat ze aantrekkelijk vinden is het gevoel van vrijheid en plezier (40%), dat je nooit vaststaat in de file (30%) en dat je je motorfiets makkelijk kunt parkeren (26%). Hoe we dit weten? De RAI Vereniging deed een onderzoek waaraan 1.000 Nederlanders zonder motorrijbewijs aan meededen. Op de vraag of ze ooit op zullen gaan voor het motorrijbewijs bedankten 50% voor de eer. Ze vinden motorrijden net iets te spannend en gevaarlijk.

RAI Vereniging liet het onderzoek uitvoeren om zo aandacht te krijgen voor hun initiatief. Maart is immers de Maand van de Motorrijder. We zijn benieuwd wanneer de eerste actiegroepen en burgerinitiatieven tegen motorrijders weer van zich laten horen...

Bron: **MOTOR.NL**

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

EVENEMENTEN AGENDA YCCNL

OKTOBER T/M DECEMBER 2022

OKTOBER 2022

23 Regiocafé Road Rats

Controleer de WhatsApp 'YCCNL on the road', nieuwsbrieven, Facebook "YCCNL Leden" en/of Email voor nadere betreffende georganiseerde ride-outs.

NOVEMBER 2022

27 Regiocafé Road Rats

Controleer de WhatsApp 'YCCNL on the road', nieuwsbrieven, Facebook "YCCNL Leden" en/of Email voor nadere informatie betreffende georganiseerde ride-outs.

DECEMBER 2022

26 Regiocafé Road Rats

Controleer de WhatsApp 'YCCNL on the road', nieuwsbrieven, Facebook "YCCNL Leden" en/of Email voor nadere informatie betreffende georganiseerde ride-outs.

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

ORGANISATIESTRUCTUUR YCCNL

YAMAHA CUSTOM CLUB NETHERLANDS

Bestuur:

Functie

Naam

email

Voorzitter	Hans van den Bosch	yccnl.voorzitter@outlook.com (nieuw)
Vicevoorzitter	Willy Spreij	yccnl.vice@gmail.com
Secretaris	Vacant	yccnl.secretaris@gmail.com
Penningmeester	Ronny Aafjes	yccnl.penningmeester@gmail.com
Road Captain	Jeroen van Dam	yccnl.rats@gmail.com

Toegevoegd aan het bestuur als adviseur:

Ledenadministrateur

Commissies:

Evenementen, Commissie van bijstand

Beheer specifieke onderdelen:

Onderdeel

Naam beheerder

email

Internationale contacten	Hans van den Bosch	yccnl.international@gmail.com
Ledenadministratie	Ton Trommelen	yccnl leden@gmail.com
Evenementen	Willy Spreij	yccnl.evenement@gmail.com
Nieuwsbrieven/publicaties	Han van Grinsven	yccnl.secretaris@gmail.com
Lief & leed	Marja van Dam	yccnl.lief&leed@gmail.com
Sitemaster YCCNL-website	Jaap Aafjes	yccnl.sitemaster@gmail.com
Moderator YCCNL-Facebook	Jaap Aafjes	yccnl.moderator@gmail.com

YCCNL-regio's:

Regio

Gebied

Road Falcons (regio 1&2)	Groningen/Friesland/Drenthe	yccnl.falcons@gmail.com
Road Wolves (regio 3)	Overijssel/Gelderland/Flevoland	
Road Rats (regio 4)	Noord Holland/Utrecht	
Westcoast Hogs (regio 5)	Zuid Holland/Zeeland	
Southern Snakes (regio 6)	Noord Brabant/Limburg	

Terug naar: [Inhoudsopgave](#)

